

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
	I <i>Informācija</i>	
	Padome	
2006/C 126 E/01	2006. gada 23. janvāra Kopējā nostāja (EK) Nr. 4/2006, ko Padome pieņēmusi saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 251. pantā noteikto procedūru, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu par gruntsūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu	1
2006/C 126 E/02	2006. gada 23. janvāra Kopējā nostāja (EK) Nr. 5/2006, ko Padome pieņēmusi saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 251. pantā noteikto procedūru, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu, ar ko izveido Telpiskās informācijas infrastruktūru Eiropas Kopienā (INSPIRE)	16
2006/C 126 E/03	2006. gada 10. marta Kopējā nostāja (EK) Nr. 6/2006, ko Padome pieņēmusi saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 251. pantā noteikto procedūru, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (pārstrādāšana)	33

I

(Informācija)

PADOME

KOPĒJĀ NOSTĀJA (EK) Nr. 4/2006,

ko Padome pieņēmusi 2006. gada 23. janvārī,

lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/.../EK par gruntsūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu

(2006/C 126 E/01)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Gruntsūdeņi ir vērtīgs dabas resurss, kuri tādēļ jāaizsargā pret ķīmisku piesārņojumu. Tas ir īpaši svarīgi attiecībā uz tām ekosistēmām, kas ir atkarīgas no gruntsūdeņiem, un attiecībā uz gruntsūdeņu izmantošanu ūdensapgādei lietošanai cilvēku uzturā.

(2) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā 1600/2002/EK (2002. gada 22. jūlijs), ar ko nosaka Sesto Kopienas Vides rīcības programmu ⁽⁴⁾, ir noteikts mērķis sasniegt tādu ūdens kvalitāti, kas nerada būtiskas sekas un riskus cilvēku veselībai un videi.

⁽¹⁾ OV C 112, 30.4.2004., 40. lpp.

⁽²⁾ OV C 109, 30.4.2004., 29. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2005. gada 28. aprīļa Atzinums (OV C 45 E, 23.2.2006., 71. lpp.). Padomes 2006. gada 23. janvāra Kopējā Nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Eiropas Parlamenta ... Lēmums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽⁴⁾ OV L 242, 10.9.2002., 1. lpp.

(3) Lai aizsargātu vidi kopumā un jo īpaši cilvēku veselību, vajadzētu nepieļaut, novērst vai samazināt bīstamu piesārņojošu vielu koncentrāciju gruntsūdeņos.

(4) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā ⁽⁵⁾, ir iekļauti visaptveroši noteikumi par gruntsūdeņu aizsardzību un saglabāšanu. Saskaņā ar minētās direktīvas 17. pantu būtu jāpieņem pasākumi, lai novērstu un kontrolētu gruntsūdeņu piesārņojumu, tostarp kritēriji gruntsūdeņu labas ķīmiskās kvalitātes novērtēšanai, kā arī kritēriji ievērojamu un stabilu augšupejošu tendenču identificēšanai un tendenču maiņas sākumpunktu noteikšanai.

(5) Ņemot vērā nepieciešamību sasniegt pastāvīgu gruntsūdeņu aizsardzības līmeni, būtu jāizstrādā kvalitātes standarti un robežvērtības un uz kopīgu pieeju balstīta metodoloģija, lai varētu noteikt kritērijus gruntsūdeņu objektu ķīmiskās kvalitātes novērtēšanai.

(6) Nitrātu, augu aizsardzības līdzekļu un biocīdu kvalitātes standarti būtu jānosaka kā Kopienas kritēriji gruntsūdeņu objektu ķīmiskās kvalitātes novērtēšanai, un būtu jānodrošina atbilstība, attiecīgi, Padomes Direktīvai 91/676/EEK (1991. gada 12. decembris) attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti ⁽⁶⁾, Padomes Direktīvai 91/414/EEK (1991. gada 15. jūlijs) par augu aizsardzības

⁽⁵⁾ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Lēmumu Nr. 2455/2001/EK (OV L 331, 15.12.2001., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

līdzekļu laišanu tirgū⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 98/8/EK (1998. gada 16. februāris) par biocīdo produktu laišanu tirgū⁽²⁾.

(7) Noteikumi par gruntsūdeņu ķīmisko kvalitāti neattiecas uz dabā sastopamām vielu vai jonu augstām koncentrācijām vai to rādītājiem, kas ir vai nu gruntsūdeņu objektā, vai saistītā virszemes ūdenstilpē un ko izraisījuši hidroģeoloģiski apstākļi, uz kuriem neattiecas piesārņojuma definīcija. Tāpat minētie noteikumi neattiecas uz īslaicīgām telpā ierobežotām izmaiņām plūsmas virzienā un ķīmiskajā sastāvā, ko neuzskata par iepilūšanu.

(8) Būtu jānosaka kritēriji piesārņojošu vielu koncentrācijas ievērojamu un stabilu augšupejošu tendenču identificēšanai un tendenču maiņas sākumpunktu noteikšanai, ņemot vērā iespējamo kaitīgo ietekmi uz saistītām ūdens ekosistēmām vai atkarīgām sauszemes ekosistēmām.

(9) Ja iespējams, dalībvalstīm būtu jāizmanto statistiskās procedūras ar nosacījumu, ka tās atbilst starptautiskiem standartiem un veicina monitoringa rezultātu ilgtermiņa salīdzināmību starp dalībvalstīm.

(10) Saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 22. panta 2. punkta trešo ievilkumu no 2013. gada 22. decembra atceļ Padomes Direktīvu 80/68/EEK (1979. gada 17. decembris) par gruntsūdeņu aizsardzību pret dažu bīstamu vielu radītu piesārņojumu⁽³⁾. Ir jānodrošina tādas aizsardzības nepārtrauktība, kas ir izveidota ar Direktīvu 80/68/EEK attiecībā uz pasākumiem, lai novērstu gan tiešu, gan netiešu piesārņojošu vielu ievadīšanu gruntsūdeņos.

(11) Ir jānošķir bīstamas vielas, kuru ievadīšana būtu jānovērš, un citas piesārņojošas vielas, kuru ievadīšana būtu jāierobežo. Lai noteiktu bīstamās un nebīstamās vielas, kuras rada tiešu vai potenciālu piesārņojuma risku, būtu jāizmanto Direktīvas 2000/60/EK VIII pielikums, kurā uzskaitītas galvenās piesārņojošās vielas, kas attiecas uz ūdens vidi.

(12) Lai nodrošinātu sistemātisku gruntsūdeņu aizsardzību, dalībvalstīm, kurām ir kopīgi gruntsūdeņu objekti, būtu jākoordinē savas darbības attiecībā uz monitoringu,

robežvērtību noteikšanu un bīstamu vielu identificēšanu.

(13) Atsevišķās situācijās būtu jāpieļauj atkāpes no pasākumiem, lai novērstu vai ierobežotu piesārņojošu vielu ievadīšanu gruntsūdeņos.

(14) Ir jāparedz pārejas pasākumi attiecībā uz laikposmu no šīs direktīvas īstenošanas dienas līdz dienai, kad Direktīva 80/68/EEK ir atcelta.

(15) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāparedz saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽⁴⁾,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Mērķis

1. Ar šo direktīvu atbilstīgi Direktīvas 2000/60/EK 17. panta 1. un 2. punktam nosaka īpašus pasākumus, lai novērstu un kontrolētu gruntsūdeņu piesārņojumu. Šie pasākumi jo īpaši ietver:

- a) kritērijus gruntsūdeņu labas ķīmiskās kvalitātes noteikšanai; un
- b) kritērijus ievērojamu un stabilu augšupejošu tendenču identificēšanai un maiņai, kā arī tendenču maiņas sākumpunktu noteikšanai.

2. Tāpat ar šo direktīvu papildina Direktīvas 2000/60/EK noteikumus, kas paredz novērst vai samazināt piesārņojošu vielu ievadīšanu gruntsūdeņos, un tiecas novērst visu gruntsūdeņu objektu stāvokļa pasliktināšanos.

2. pants

Definīcijas

Papildus Direktīvas 2000/60/EK 2. pantā noteiktajām definīcijām šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "gruntsūdeņu kvalitātes standarts" ir vides kvalitātes standarts, kas izteikts kā piesārņojošas vielas vai piesārņojošu vielu grupas vai piesārņojuma rādītāja koncentrācija gruntsūdeņos, kuru nevajadzētu pārsniegt, lai aizsargātu cilvēku veselību un vidi;

⁽¹⁾ OV L 230, 19.8.1991., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2006/19/EK (OV L 44, 15.2.2006., 15. lpp.).

⁽²⁾ OV L 123, 24.4.1998., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.

⁽³⁾ OV L 20, 26.1.1980., 43. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/692/EEK (OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.).

⁽⁴⁾ OV C 184, 17.7.1999., 23. lpp.

- 2) "robežvērtība" ir gruntsūdeņu kvalitātes standarts, ko nosaka dalībvalstis saskaņā ar 3. pantu;
- 3) "ievērojama un stabila augšupejoša tendence" ir statistiski nozīmīgs piesārņojošas vielas, piesārņojošu vielu grupas vai piesārņojuma rādītāja koncentrācijas pieaugums, kas norāda vides risku, attiecībā uz kuru konstatēts, ka saskaņā ar 5. pantu nepieciešama tendenču maiņa;
- 4) "piesārņojošu vielu ievadīšana gruntsūdeņos" ir cilvēku darbības izraisīta piesārņojošu vielu tieša vai netieša ievadīšana gruntsūdeņos.

3. pants

Kritēriji gruntsūdeņu ķīmiskās kvalitātes novērtēšanai

1. Gruntsūdeņu objekta vai objektu grupas ķīmiskās kvalitātes novērtēšanai atbilstoši Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 2.3. iedaļai dalībvalstis izmanto šādus kritērijus:

- a) I pielikumā minētos gruntsūdeņu kvalitātes standartus;
 - b) robežvērtības, ko saskaņā ar II pielikuma A daļā izklāstīto procedūru dalībvalstis nosaka piesārņojošām vielām, piesārņojošu vielu grupām vai piesārņojuma rādītājiem, kuri dalībvalsts teritorijā identificēti kā tādi, kuru dēļ gruntsūdeņu objektus vai objektu grupas var raksturot kā riska objektus vai grupas, ņemot vērā vismaz II pielikumā B daļā iekļauto sarakstu.
2. Robežvērtības var noteikt valsts līmenī, upes baseina apgabala līmenī vai starptautiska upes baseina apgabala daļā, kas atrodas dalībvalsts teritorijā, vai gruntsūdeņu objekta vai objektu grupas līmenī.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka gruntsūdeņu objekti, kas kopīgi divām vai vairāk dalībvalstīm, un gruntsūdeņu objekti, kur gruntsūdeņi šķērso dalībvalsts robežu, robežvērtību noteikšana notiek, attiecīgajām dalībvalstīm sadarbojoties savā starpā saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 3. panta 4. punktu.
4. Ja gruntsūdeņu objekts vai objektu grupa plešas aiz Kopienas teritorijas, attiecīgās dalībvalstis cenšas noteikt robežvērtības, sadarbojoties ar attiecīgajām valstīm, kas nav dalībvalstis, saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 3. panta 5. punktu.
5. Dalībvalstis nosaka robežvērtības atbilstoši 1. punkta b) apakšpunktam pirmo reizi vēlākais līdz 2008. gada 22. decembrim.

Visas noteiktās robežvērtības publicē upju baseinu apsaimniekošanas plānos, kas jāiesniedz saskaņā ar Direktīvas

2000/60/EK 13. pantu, tostarp II pielikuma C daļā izklāstītās informācijas kopsavilkumu.

6. Pēc tam dalībvalstis veic grozījumu robežvērtību sarakstā, ja jauna informācija par piesārņojošām vielām, piesārņojošu vielu grupām vai piesārņojuma rādītājiem norāda, ka robežvērtību vajadzētu noteikt papildu vielām vai ka esošo robežvērtību vajadzētu grozīt, vai ka robežvērtību, kas iepriekš izņemta no saraksta, vajadzētu atkal iekļaut, lai aizsargātu cilvēku veselību un vidi.

Robežvērtības var izņemt no saraksta, kad attiecīgais gruntsūdeņu objekts vairs nav pakļauts riskam, ko rada attiecīgās piesārņojošas vielas, piesārņojošām vielu grupas vai piesārņojuma rādītāji.

Par jebkurām šādām izmaiņām robežvērtību sarakstā ziņo saskaņā ar upes baseina apsaimniekošanas plāna periodisko pārskatu.

7. Ņemot vērā dalībvalstu sniegto informāciju, Komisija saskaņā ar 5. punktu publicē ziņojumu vēlākais līdz 2009. gada 22. decembrim.

4. pants

Procedūra gruntsūdeņu ķīmiskās kvalitātes novērtēšanai

1. Dalībvalstis izmanto 2. punktā noteikto procedūru, lai novērtētu gruntsūdeņu objekta ķīmisko kvalitāti. Attiecīgos gadījumos dalībvalstis, īstenojot šo procedūru, var sagrupēt gruntsūdeņu objektus saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK V pielikumu.

2. Gruntsūdeņu objekta vai objektu grupas ķīmisko kvalitāti uzskata par labu, ja:

- a) I pielikumā uzskaitītās gruntsūdeņu kvalitātes standartu vērtības un attiecīgās robežvērtības, kas noteiktas saskaņā ar 3. pantu un II pielikumu, netiek pārsniegtas nevienā monitoringa vietā attiecīgajā gruntsūdeņu objektā vai objektu grupā; vai
- b) gruntsūdeņu kvalitātes standartu vērtība vai robežvērtība ir pārsniegta vienā vai vairākās monitoringa vietās, bet attiecīgā izmeklēšana saskaņā ar III pielikumu apstiprina, ka:
 - i) pamatojoties uz III pielikuma 3. punktā minēto novērtējumu, piesārņojošo vielu koncentrācija, kas pārsniedz gruntsūdeņu kvalitātes standartus vai robežvērtības, netiek uzskatīta par tādu, kas radītu būtisku risku videi, attiecīgos gadījumos ņemot vērā skartā gruntsūdeņu objekta apjomu;

- ii) tiek ievēroti Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 2.3.2. tabulā izklāstītie pārējie nosacījumi attiecībā uz gruntsūdeņu labu ķīmisko kvalitāti labiem rādītājiem saskaņā ar šīs direktīvas III pielikuma 4. punktu;
- iii) attiecīgos gadījumos — tiek ievērotas Direktīvas 2000/60/EK 7. panta 3. punkta prasības saskaņā ar šīs direktīvas III pielikuma 4. punktu;
- iv) piesārņojums nav būtiski pasliktinājis attiecīgā gruntsūdeņu objekta vai kāda attiecīgās grupas objekta izmantojamību cilvēku vajadzībām.
3. Dalībvalstis publicē gruntsūdeņu ķīmiskās kvalitātes novērtējuma kopsavilkumu upes baseina apsaimniekošanas plānā saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 13. pantu.

Šajā kopsavilkumā, kas izstrādāts upes baseina apgabala līmenī vai starptautiska upes baseina apgabala daļā, kas atrodas kādas dalībvalsts teritorijā, iekļauj arī paskaidrojumu attiecībā uz veidu, kādā galīgajā novērtējumā ir ņemts vērā gruntsūdeņu kvalitātes standartu vai robežvērtību pārsniegums individuālās monitoringa vietās.

4. Ja gruntsūdeņu objekta kvalitāte tiek klasificēta kā laba saskaņā ar 2. punkta b) apakšpunktu, dalībvalstis saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 11. pantu veic pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai aizsargātu ūdens ekosistēmas, sauszemes ekosistēmas un cilvēku vajadzībām lietojamus gruntsūdeņus, atkarībā no tā, kāda objekta daļa ir monitoringa vietā vai vietās, kur ir pārsniegta gruntsūdeņu kvalitātes standartu vērtība vai robežvērtība.

5. pants

Ievērojamu un stabilu augšupejošu tendenču identificēšana un tendenču maiņu sākumpunktu noteikšana

1. Saskaņā ar šīs direktīvas IV pielikumu dalībvalstis identificē visas piesārņojošo vielu, piesārņojošo vielu grupu un piesārņojuma rādītāju koncentrācijas ievērojamas un stabilas augšupejošas tendences, kas ir konstatētas gruntsūdeņu objektos vai objektu grupās, kā arī nosaka attiecīgās tendences maiņas sākumpunktu.

2. Dalībvalstis maina tendences, kas norāda uz būtisku kaitējuma risku ūdens ekosistēmu vai sauszemes ekosistēmu kvalitātei, cilvēku veselībai vai esošiem vai iespējamiem likumīgiem ūdens izmantošanas veidiem, ūdens videi, ar Direktīvas 2000/60/EK 11. pantā minēto pasākumu programmas palīdzību, lai pakāpeniski samazinātu gruntsūdeņu piesārņojumu.

3. Dalībvalstis nosaka tendenču maiņas sākumpunktu kā procentuālo attiecību starp I pielikumā izklāstīto gruntsūdeņu kvalitātes standartu līmeni un robežvērtībām, kas noteiktas saskaņā ar 3. pantu, pamatojoties uz noteikto tendenci un tās izraisīto risku videi saskaņā ar IV pielikuma B daļu.

4. Dalībvalstis izdara kopsavilkumu upju baseinu apsaimniekošanas plānos, kas jāiesniedz saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 13. pantu:

a) veids, kādā tendenču novērtējums no individuālām monitoringa vietām gruntsūdeņu objektā vai objektu grupā, ir palīdzējis saskaņā ar minētās direktīvas V pielikuma 2.5. iedaļu noteikt, ka uz šiem objektiem ilgstoši attiecas ievērojama jebkuras piesārņojošās vielas koncentrācijas tendence vai šīs tendences maiņa; un

b) sākumpunktu iemesli noteikti atbilstoši 3. punktam.

5. Ja nepieciešams novērtēt ietekmi, kāda ir tādiem esošiem piesārņojuma izplatības areāliem gruntsūdeņu objektos, kuri var apdraudēt Direktīvas 2000/60/EK 4. panta mērķu sasniegšanu, un jo īpaši tos izplatības areālus, kas rodas no stacionāriem piesārņojuma avotiem un piesārņotās zemes, dalībvalstis veic papildu tendenču novērtējumu identificētajām piesārņošām vielām, lai pārbaudītu, vai izplatības areāls no piesārņotām vietām nepalielinās, nepasliktina gruntsūdeņu objekta vai objektu grupas ķīmisko kvalitāti un nerada risku cilvēku veselībai un videi. Šo novērtējumu rezultātus apkopo upju baseinu apsaimniekošanas plānos, kas jāiesniedz saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 13. pantu.

6. pants

Pasākumi, lai novērstu vai ierobežotu piesārņojošu vielu ievadišanu gruntsūdeņos

1. Lai sasniegtu mērķi novērst vai ierobežot piesārņojošu vielu ievadišanu gruntsūdeņos, kā noteikts Direktīvas 2000/60/EK 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktā, dalībvalstis nodrošina, ka pasākumu programmā, kas izstrādāta saskaņā ar minētās direktīvas 11. pantu, iekļauj:

a) visus nepieciešamos pasākumus, kuru mērķis ir novērst jebkādu bīstamu vielu ievadišanu gruntsūdeņos. Nosakot šādas vielas, dalībvalstis jo īpaši ņem vērā bīstamās vielas, kas pieder pie piesārņojošo vielu saimēm vai grupām, kas norādītas Direktīvas 2000/60/EK VIII pielikuma 1. līdz 6. punktā, kā arī vielas, kas pieder pie piesārņojošo vielu saimēm vai grupām, kas norādītas minētā pielikuma 7. līdz 9. punktā, ja tās tiek uzskatītas par bīstamām;

b) attiecībā uz Direktīvas 2000/60/EK VIII pielikumā uzskaitītajām piesārņojošajām vielām, kas netiek uzskatītas par bīstamām, un jebkurām citām vielām, ko neuzskata par bīstamām, kas nav uzskaitītas minētājā pielikumā un ko dalībvalstis uzskata par tādām, kuras rada esošu vai iespējamu piesārņojuma risku — visus pasākumus, kas nepieciešami, lai samazinātu piesārņojošu vielu ievadīšanu gruntsūdeņos tā, lai nodrošinātu to, ka šāda ievadīšana nerada gruntsūdeņu labas ķīmiskās kvalitātes pasliktināšanos, nerada ievērojamu un ilgstošu piesārņojošu vielu koncentrācijas pieaugumu gruntsūdeņos un nekādi citādi nerada gruntsūdeņu piesārņojumu. Šādos pasākumos ņem vērā vislabāko noteikto praksi, tostarp vislabāko vides praksi un vislabākās pieejamās metodes, kas noteiktas attiecīgos Kopienas tiesību aktos.

Nosakot a) un b) apakšpunktā minētos pasākumus, dalībvalstis var, pirmkārt, noteikt nosacījumus, kādos Direktīvas 2000/60/EK VIII pielikumā izklāstītās piesārņojošās vielas, jo īpaši minētā pielikuma 7. punktā minētos būtiskos metālus un to sastāvdaļas, uzskata par bīstamām vielām vai vielām, kas nav bīstamas.

2. Ja vien tas tehniski iespējams, ņem vērā piesārņojošu vielu emisijas no izklaidētiem piesārņojuma avotiem, kas ietekmē gruntsūdeņu ķīmisko kvalitāti.

3. Neskarot stingrākas prasības citos Kopienas tiesību aktos, dalībvalstis var atbrīvot no 1. punktā prasīto pasākumu ievērošanas attiecībā uz piesārņojošu vielu izmešiem, ja:

a) tas notiek tiešas iepludināšanas rezultātā, kas atļauta saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 11. panta 3. punkta j) apakšpunktu;

b) kompetentas iestādes uzskata, ka to daudzums un koncentrācija ir tik niecīga, ka novērš jebkādas pašreizējas vai vēlākas briesmas, ka tie varētu pasliktināt gruntsūdeņu kvalitāti;

c) tos ir izraisījuši dabiskas izcelsmes nelaiemes gadījumi vai ārkārtēji apstākļi, kurus ar pieejamiem līdzekļiem nevarēja paredzēt, novērst vai mazināt to ietekmi;

d) tas notiek gruntsūdeņu objekta mākslīgas papildināšanas vai palielināšanas rezultātā, kas atļauta saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 11. panta 3. punkta f) apakšpunktu;

e) kompetentās iestādes uzskata, ka tos ir tehniski neiespējami novērst vai ierobežot, nelietojot:

i) pasākumus, kuri paaugstinātu apdraudējumu cilvēku veselībai vai apkārtējās vides kvalitātei kopumā, vai

ii) nesamērīgi dārgus pasākumus, lai aizvāktu piesārņojošu vielu daudzumus no saindētas grunts vai augsnes apakškārtas, vai kā citādi kontrolētu to iesūkšanos tajā; vai

f) tos izraisījuši iejaukšanās virszemes ūdeņos, cita starpā, nolūkā mazināt plūdu un sausuma ietekmi, kā arī ūdeņu un ūdensceļu apsaimniekošanai, tostarp starptautiskā mērogā. Šādas darbības, tostarp, piemēram, nogulšņu izrakšana, bagarēšana, pārvietošana un nogulsnēšana virszemes ūdeņos, veic saskaņā ar vispārējiem saistošajiem noteikumiem, un — attiecīgos gadījumos — atļaujām un pilnvarām, ko izsniedz, pamatojoties uz šiem noteikumiem, ko šajā sakarā izstrādājušas dalībvalstis, ar noteikumu, ka šāda ievadīšana netraucē sasniegt vides mērķus, kas attiecīgajām ūdenstilpēm noteikti saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 4. panta 1) punkta b) apakšpunkta ii) punktu.

4. Dalībvalstu kompetentās iestādes veic uzskaiti par 3. punktā minētajiem atbrīvojumiem, lai pēc pieprasījuma informētu Komisiju.

7. pants

Pārejas pasākumi

Laikposmā no ... (*) līdz 2013. gada 22. decembrim visās jaunās atļaujas piešķiršanas procedūrās, ievērojot Direktīvas 80/68/EEK 4. un 5. pantu, ņem vērā šīs direktīvas 3., 4. un 5. pantā noteiktās prasības.

8. pants

Tehniski pielāgojumi

II, III un IV pielikumu var pielāgot zinātnes un tehnikas attīstībai saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 21. panta 2. punktā minēto procedūru, ņemot vērā minētās direktīvas 13. panta 7. punktā minēto laikposmu, kas paredzēts upju baseinu apsaimniekošanas plānu pārskatīšanai un atjaunināšanai.

9. pants

Īstenošana

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai no ... * izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievienot to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

(*) Divi gadi no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

10. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

11. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

..., ...

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

...

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

...

I PIELIKUMS

GRUNTSŪDEŅU KVALITĀTES STANDARTI

1. Gruntsūdeņu kvalitātes standarti gruntsūdeņu ķīmiskās kvalitātes novērtēšanai saskaņā ar 4. pantu ir turpmāk norādītie kvalitātes standarti, kas minēti Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 2.3.2. tabulā un noteikti saskaņā ar minētās direktīvas 17. pantu.

Piesārņojošā viela	Kvalitātes standarts	Piezīmes
Nitrāti	50 mg/l	Darbībām, kas ir Direktīvas 91/676/EEK kompetencē, programmām un nepieciešamajiem pasākumiem saistībā ar šo lielumu (t.i., 50 mg/l) jābūt saskaņā ar minēto direktīvu ⁽¹⁾ .
Pesticīdu aktīvās vielas, tostarp to attiecīgie metabolīti, kā arī sadalīšanās un ķīmiskās reakcijas produkti ⁽²⁾	0,1 µg/l 0,5 µg/l (kopā) ⁽³⁾	

⁽¹⁾ Uz darbībām ārpus Direktīvas 91/676/EEK kompetences šī klauzula neattiecas.

⁽²⁾ "Pesticīdi" ir augu aizsardzības līdzekļi un biocīdie produkti, kā noteikts, attiecīgi, Direktīvas 91/414/EEK 2. pantā un Direktīvas 98/8/EEK 2. pantā.

⁽³⁾ "Pesticīdi kopā" ir visu atsevišķo monitoringa procedūrā konstatēto un kvantitatīvi noteikto pesticīdu summa.

2. Rezultāti, kas gūti, piemērojot kvalitātes standartus pesticīdiem šīs direktīvas izpratnē, neskar Direktīvas 91/414/EEK vai Direktīvas 98/8/EEK prasīto apdraudējumu novērtēšanas procedūru rezultātus.
3. Ja attiecībā uz konkrētu gruntsūdeņu objektu uzskata, ka gruntsūdeņu kvalitātes standartu dēļ varētu nesasniegt Direktīvas 2000/60/EK 4. pantā minētos mērķus saistītām virszemes ūdenstilpēm vai ka varētu ievērojami pasliktināties šādu objektu ekoloģiskā vai ķīmiskā kvalitāte, vai arī ka varētu rasties ievērojams kaitējums tām sauszemes ekosistēmām, kuras ir tieši atkarīgas no attiecīgā gruntsūdeņu objekta, saskaņā ar šīs direktīvas 3. pantu un II pielikumu nosaka stingrākas robežvērtības. Programmas un pasākumi, kas nepieciešami saistībā ar šādu robežvērtību, attiecas arī uz darbībām, kas ir Direktīvas 91/676/EEK piemērošanas jomā.

II PIELIKUMS

ROBEŽVĒRTĪBAS GRUNTSŪDEŅUS PIESĀRŅOJOŠĀM VIELĀM UN PIESĀRŅOJUMA RĀDĪTĀJIEM

A DAĻA: PAMATNOSTĀDNES DALĪBVALSTĪM ROBEŽVĒRTĪBU NOTEIKŠANAI SASKAŅĀ AR 3. PANTU

Dalībvalstis nosaka robežvērtības visām piesārņojošām vielām un piesārņojuma rādītājus, kuri saskaņā ar novērtēšanas procedūru, kas veikta atbilstīgi Direktīvas 2000/60/EK 5. pantam, raksturo gruntsūdeņu objektus vai objektu grupas kā tādas, kas var nesasnigt gruntsūdeņu labu ķīmisko kvalitāti.

Robežvērtības nosaka tādā veidā, ka — ja monitoringa rezultāti raksturīgās monitoringa vietās pārsniedz robežvērtības — tas norāda risku, ka viens vai vairāki gruntsūdeņu labas ķīmiskās kvalitātes nosacījumi, kas minēti 4. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii), iii) un iv) punktā, nav izpildīti.

Nosakot robežvērtības, dalībvalstis ņem vērā šādas pamatnostādnes:

1. Robežvērtību noteikšanai būtu jābalstās uz:
 - a) mijiedarbības apjomu starp gruntsūdeņiem un ar tiem saistītajiem virszemes ūdeņiem un atkarīgajām sauszemes ekosistēmām;
 - b) traucēkļiem esošai vai nākotnē paredzamai gruntsūdeņu funkciju likumīgai izmantošanai;
 - c) visām piesārņojošām vielām, kuras gruntsūdeņu objektus raksturo kā riska objektus, ņemot vērā obligātos sarakstus, kas izveidoti saskaņā ar šā pielikuma B daļu;
 - d) hidroģeoloģisko raksturojumu, tostarp informāciju par fona vērtībām un ūdens līdzsvaru.
2. Nosakot robežvērtības, būtu jāņem vērā arī piesārņojošo vielu izcelsme, to iespējamā sastopamība dabā, to toksiskums un izplatīšanās tendence, to noturība un bioakumulācijas potenciāls.
3. Nosakot robežvērtības, būtu jāparedz arī savākto datu kontroles mehānismi, pamatojoties uz datu kvalitātes novērtējumu, analītiskiem apsvērumiem un to vielu, kurām var būt gan dabiska, gan antropogēna izcelsme, fona līmeni.

B DAĻA: TO PIESĀRŅOJOŠO VIELU UN RĀDĪTĀJU OBLIGĀTIE SARAKSTI, ATTIECĪBĀ UZ KURIEM DALĪBVALSTĪM SASKAŅĀ AR 3. PANTU IR JĀAPSVĒR IESPĒJA NOTEIKT ROBEŽVĒRTĪBAS

1. **Ķīmiskās vielas vai joni, kam var būt gan dabiska izcelsme, gan izcelsme cilvēku darbības rezultātā**

Arsēns

Kadmijijs

Svins

Dzīvsudrabs

Amonijijs

Hlorīdi

Sulfāti

2. **Ķīmiskas sintētiskas vielas**

Trihloretilēns

Tetrahloretilēns

3. **Parametri, kas norāda uz sālsūdens vai citu vielu ievadišanu ⁽¹⁾**

Elektrovadītspēja

⁽¹⁾ Attiecībā uz sālsūdens koncentrāciju, ko izraisa cilvēku darbība, dalībvalstis var pieņemt lēmumu noteikt robežvērtības vai nu sulfātiem un hlorīdiem, vai arī elektrovadītspējai.

C DAĻA: INFORMĀCIJA, KAS DALĪBVALSTĪM JĀSNIEDZ SAISTĪBĀ AR PIESĀRŅOJOŠĀM VIELĀM UN TO RĀDĪTĀJIEM, KURĀM IR NOTEIKTAS ROBEŽVĒRTĪBAS

Dalībvalstis upju baseinu apsaimniekošanas plānos, kas jāiesniedz saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 13. pantu, sagatavo kopsavilkumu par to, kā ievērota A daļā izklāstītā procedūra.

Jo īpaši, kur iespējams, dalībvalstis sniedz:

- a) informāciju par gruntsūdeņu objektiem vai objektu grupām, ko raksturo kā riska objektus vai grupas, un par piesārņojošām vielām un piesārņojuma rādītājiem, ar kuriem pamatota šī klasifikācija, tostarp par novēroto koncentrāciju/vērtībām;
- b) informāciju par katru gruntsūdeņu objektu, kas raksturots kā riska objekts, jo īpaši par objektu lielumu, attiecībām starp gruntsūdeņu objektu un saistītajiem virszemes ūdeņiem un tieši atkarīgajām sauszemes ekosistēmām, kā arī fona līmeņi gruntsūdeņu objektos, ja tās ir dabā sastopamas vielas;
- c) robežvērtības, vai tās piemēro valsts mērogā, upes baseina apgabala mērogā vai starptautiska upes baseina apgabala daļā, kas atrodas dalībvalsts teritorijā, vai gruntsūdeņu objekta vai objektu grupu mērogā;
- d) saikni starp robežvērtībām un:
 - i) ja tās ir dabā sastopamas vielas, novērotajiem fona līmeņiem,
 - ii) vides kvalitātes mērķiem un citiem ūdens aizsardzības standartiem, kas ir spēkā valstu, Kopienas vai starptautiskajā mērogā, un
 - iii) jebkādu atbilstošu informāciju par piesārņojošo vielu toksiskumu, ekotoksiskumu, noturību, bioakumulācijas potenciālu un izplatīšanās tendenci.

III PIELIKUMS

GRUNTSŪDEŅU ĶĪMISKĀS KVALITĀTES NOVĒRTĒŠANA

1. Novērtēšanas procedūru, lai noteiktu gruntsūdeņu objekta vai objektu grupas ķīmisko kvalitāti, veic attiecībā uz visiem gruntsūdeņu objektiem vai objektu grupām, ko raksturo kā riska objektus vai grupas un attiecībā uz katru no piesārņojošām vielām, kuras dēļ gruntsūdeņu objektu vai objektu grupu varētu tā raksturot.
 2. Uzsākot jebkādas 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētos pētījumus, dalībvalstis ņem vērā:
 - a) informāciju, ko apkopo kā daļu no raksturojuma, kas jāveic saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 5. pantu un minētās direktīvas II pielikuma 2.1., 2.2. un 2.3. iedaļu;
 - b) gruntsūdeņu monitoringa tīkla rezultātus, kas iegūti saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 2.4. iedaļu; un
 - c) jebkādu citu atbilstošu informāciju, kur ietverts salīdzinājums starp attiecīgo piesārņojošo vielu gada vidējo aritmētisko koncentrāciju monitoringa vietā un I pielikumā noteiktajiem gruntsūdeņu kvalitātes standartiem un robežvērtībām, ko noteikušas dalībvalstis saskaņā ar 3. pantu un II pielikumu.
 3. Lai izpētītu, vai 4. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) un iv) punktā minētie gruntsūdeņu labas ķīmiskās kvalitātes nosacījumi ir izpildīti, dalībvalstis, ja vajadzīgs, balstoties uz atbilstošiem monitoringa rezultātu apkopojumiem, kam vajadzības gadījumā pievieno koncentrācijas novērtējumus, balstoties uz gruntsūdeņu objekta vai objektu grupas konceptuālo modeli, novērtē gruntsūdeņu objekta apjomu, kur piesārņojošas vielas gada vidējā aritmētiskā koncentrācija pārsniedz gruntsūdeņu kvalitātes standartu vai robežvērtību.
 4. Lai izpētītu, vai 4. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) un iii) punktā minētie gruntsūdeņu labas ķīmiskās kvalitātes nosacījumi ir izpildīti, dalībvalstis, ja vajadzīgs, balstoties uz atbilstošiem monitoringa rezultātiem un piemērotu gruntsūdeņu objekta konceptuālo modeli, novērtē:
 - a) piesārņojošo vielu daudzumu un koncentrāciju, kas nokļūst vai var nokļūt no gruntsūdeņu objekta saistītos virszemes ūdeņos vai tieši atkarīgās sauszemes ekosistēmās;
 - b) piesārņojošo vielu daudzuma un koncentrācijas paredzamo ietekmi uz saistītajiem virszemes ūdeņiem un tieši atkarīgajām sauszemes ekosistēmām;
 - c) apjomu, kādā sālsūdens vai citas vielas ieplūst virszemes ūdenstilpē; un
 - d) apdraudējumu no piesārņojošām vielām gruntsūdeņu objektā tā ūdens kvalitātei, ko iegūst vai paredzēts iegūt no gruntsūdeņu objekta lietošanai cilvēku uzturā.
 5. Dalībvalstis arī attēlo gruntsūdeņu objekta vai objektu grupas ķīmisko kvalitāti kartēs saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 2.4.5 un 2.5 iedaļu. Turklāt, ja nepieciešams un iespējams, dalībvalstis šajās kartēs norāda visas monitoringa vietas, kurās gruntsūdeņu kvalitātes standarti un/vai robežvērtības ir pārsniegtas.
-

IV PIELIKUMS

IEVĒROJAMU UN STABILU AUGŠUPEJOŠU TENDENČU NOTEIKŠANA UN MAIŅA

A DAĻA: IEVĒROJAMU UN STABILU AUGŠUPEJOŠU TENDENČU NOTEIKŠANA

Dalībvalstis nosaka ievērojamas un stabilas augšupejošas tendences visos gruntsūdeņu objektos vai objektu grupās, ko saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK II pielikumu raksturo kā riska objektus vai grupas, ņemot vērā šādas prasības:

- 1) saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 2.4. iedaļu monitoringa programmu izstrādā tā, lai var noteikt ievērojamas un stabilas augšupejošas tendences to piesārņojošo vielu koncentrācijai, kuras noteiktas saskaņā ar šīs direktīvas 3. pantu;
- 2) ievērojamu un stabilu augšupejošu tendenču noteikšanas procedūras pamatā ir šāda procedūra:
 - a) monitoringa biežumu un monitoringa vietas izvēlas tā, lai ar to būtu pietiekami:
 - i) lai sniegtu vajadzīgo informāciju, nodrošinot, ka ar pietiekamu pārliecību un precizitāti šādas augšupejošas tendences varētu atšķirt no dabiskas izcelsmes svārstībām;
 - ii) lai dotu iespēju savlaicīgi noteikt šādas augšupejošas tendences, dodot iespēju īstenot pasākumus ar mērķi novērst vai vismaz mazināt, ciktāl tas ir praktiski, videi nozīmīgu gruntsūdeņu kvalitātes pasliktināšanos. Šo noteikšanu pirmo reizi veic līdz 2009. gadam, ja iespējams, un, ņemot vērā esošos datus sakarā ar ziņojumu par tendenču noteikšanu pirmajā upes baseina apsaimniekošanas plānā, kas izklāstīts Direktīvas 2000/60/EK 13. pantā, un pēc tam vismaz reizi sešos gados;
 - iii) ņem vērā gruntsūdeņu objekta īslaicīgos fiziskos un ķīmiskos raksturojumus, tostarp gruntsūdeņu straumju īpatnības un atjaunošanās ātrumu, un izsūkšanās laiku caur augsni vai augsnes apakškārtu;
 - b) izmanto tādas monitoringa un analīžu metodes, kuras atbilst starptautiskajiem kvalitātes kontroles principiem, tostarp atbilstošās CEN vai valstu standarta metodes, lai nodrošinātu sniegto datu līdzvērtīgu zinātnisko kvalitāti un salīdzināmību;
 - c) novērtējumam atsevišķās monitoringa vietās laukrindās tendenču analīzei izmanto statistisko metodi, piemēram, regresijas analīzi;
 - d) lai izvairītos no novirzēm tendenču noteikšanā, visiem tiem mērījumiem, kas ir zem kvantitatīvās noteikšanas robežas, laukrindās piešķir vērtību, kas ir vienāda ar pusi no augstākās kvantitatīvās noteikšanas robežas, izņemot pesticīdiem kopā;
3. Ievērojamu un stabilu augšupejošu tendenču noteikšanā attiecībā uz to vielu koncentrāciju, kas rodas gan dabiski, gan cilvēku darbības rezultātā, ņem vērā datus, ja tādi ir pieejami, kuri ir apkopoti pirms monitoringa programmas sākuma, lai ziņotu par tendenču noteikšanu saistībā ar Direktīvas 2000/60/EK 13. pantā minēto pirmo upes baseina apsaimniekošanas plānu.

B DAĻA: TENDENČU MAIŅAS SĀKUMPUNKTI

Saskaņā ar 5. pantu dalībvalstis maina noteiktās ievērojamās un ilgstošās augšupejošās tendences, ja šīs tendences rada apdraudējumu vai nodara kaitējumu saistītajām ūdens ekosistēmām, tieši atkarīgajām sauszemes ekosistēmām, cilvēku veselībai vai ūdens vides likumīgai izmantošanai, faktiskai vai potenciālai, ņemot vērā šādas prasības:

- 1) sākumpunkts pasākumu īstenošanai, lai mainītu nozīmīgas un ilgstoši augšupejošas tendences, ir brīdis, kad piesārņojošās vielas koncentrācija sasniedz 75 % no gruntsūdeņu kvalitātes standartu parametru vērtībām, kas izklāstītas I pielikumā, vai no robežvērtībām, kas noteiktas saskaņā ar 3. pantu, ja vien:
 - a) nav nepieciešams agrāks sākumpunkts, lai dotu iespēju tendences maiņas pasākumiem finansiāli pēc iespējas izdevīgākā veidā novērst vai vismaz mazināt, ciktāl tas ir iespējams, jebkādas nozīmīgas gruntsūdeņu kvalitātes izmaiņas, kas kaitīgas videi;
 - b) nav attaisnojams cits sākumpunkts gadījumā, ja konstatējamās robežas nedod iespēju noteikt tendences 75 % vērtību no parametra vērtības; vai
 - c) tendences pieauguma un maiņas ātrums nav tāds, ka vēlāks tendences maiņas sākumpunkts joprojām dotu iespēju šādiem pasākumiem finansiāli pēc iespējas izdevīgākā veidā novērst vai vismaz mazināt, ciktāl tas ir iespējams, jebkādas nozīmīgas gruntsūdeņu kvalitātes izmaiņas, kas kaitīgas videi.

Direktīvas 91/676/EEK kompetencē esošām darbībām sākumpunktu pasākumu īstenošanai, lai mainītu nozīmīgas un ilgstoši augšupejošas tendences, nosaka saskaņā ar šo direktīvu un Direktīvu 2000/60/EK;

- 2) kad gruntsūdeņu objektiem, kuri saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 2.4.4. iedaļu un atbilstīgi šā pielikuma B daļai raksturoti kā riska objekti, sākumpunkts ir noteikts, to nemaina upju baseinu apsaimniekošanas plāna sešu gadu cikla laikā, ko nosaka Direktīvas 2000/60/EK 13. pants;
 - 3) tendenču maiņas demonstrē, ņemot vērā attiecīgos monitoringa nosacījumus, kas iekļauti A daļas 2. punktā.
-

PAZIŅOJUMS PAR PADOMES APSVĒRUMIEM

I IEVADS

Komisija 2003. gada 28. oktobrī pieņēma priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par gruntsūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu.

Eiropas Parlaments 2005. gada 28. aprīlī pieņēma atzinumu pirmajā lasījumā ⁽¹⁾.

Reģionu komiteja 2004. gada 12. februārī pieņēma atzinumu ⁽²⁾.

Ekonomikas un sociālo lietu komiteja 2004. gada 31. martā pieņēma atzinumu ⁽³⁾.

Padome 2006. gada 23. janvārī pieņēma kopējo nostāju.

II MĒRĶIS

Gruntsūdeņi ir svarīgs dabas resurss, kas nodrošina dzeramo ūdeni cilvēkiem, kā arī ūdeni lauksaimniecības un rūpniecības vajadzībām. Tiem ir būtiska nozīme, jo īpaši sausuma periodos, saglabājot ūdens un sauszemes ekosistēmas. Tādēļ ir būtiski aizsargāt gruntsūdeņus no piesārņojuma, īpašu uzsvāru liekot uz preventīvām darbībām, jo gruntsūdeņu kvalitātes atjaunošana parasti prasa ilgu laiku un ir sarežģīta, pat tad, ja piesārņojuma avots ir likvidēts.

Gruntsūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu šobrīd reglamentē ar Direktīvu 80/68/EEK ⁽⁴⁾, ko atcels 2013. gadā, un Direktīvu 2000/60/EK: Ūdens pamatdirektīvu (WDF) ⁽⁵⁾.

Šā priekšlikuma mērķis ir izpildīt vispārējo Ūdens pamatdirektīvas 17. pantā ietvertu prasību, proti, ka Eiropas Parlaments un Padome, balstoties uz Komisijas priekšlikumu, pieņem īpašus pasākumus, lai novērstu un kontrolētu gruntsūdeņu piesārņojumu, lai tādējādi sasniegtu pamatdirektīvā ietvertos ar gruntsūdeņiem saistītos mērķus.

III KOPĒJĀS NOSTĀJAS ANALĪZE

Vispārēji noteikumi

Kopējā nostājā tieši, daļēji vai pēc būtības ir iekļauti vairāki grozījumi, ko Eiropas Parlaments pieņēmis pirmajā lasījumā. Tie uzlabo vai dara skaidrāku ierosinātās direktīvas tekstu.

Tomēr citi grozījumi neparādās kopējā nostājā, jo Padome vienojās, ka tie ir nevajadzīgi vai nepieņemami, vai — vairākos gadījumos — tādēļ, ka Komisijas sākotnējā priekšlikuma noteikumi ir svītroti vai pilnīgi pārstrādāti. Tas jo īpaši attiecas uz pielikumiem, ko Padome centās vienkāršot un darīt pēc iespējas skaidrākus, lai nodrošinātu efektīvu īstenošanu.

Vairākus grozījumus kopējā nostājā neiekļāva, jo Padome uzskatīja, ka tie neatbilst Kopienas tiesību aktu izstrādes priekšrakstiem, jo tie atkārtoja, interpretēja Direktīvā 2000/60/EK — Ūdens pamatdirektīvā — iekļautos noteikumus vai bija ar tiem pretrunā.

Vairākus grozījumus noraidīja, jo uzskatīja, ka tie tiecas ieviest noteikumus, kas neietilpst priekšlikuma darbības jomā, kura noteikta ar pamatdirektīvu vai citiem spēkā esošiem tiesību aktiem.

Kopējā nostājā arī ir iekļautas vairākas tādas izmaiņas, kas nav ietvertas Eiropas Parlamenta pirmā lasījuma atzinumā. Jo īpaši Padome centās pēc iespējas racionālāk organizēt ierosinātā akta struktūru, lai dalībvalstīm uzliktās prasības būtu skaidrākas kompetentajām iestādēm un pilsoņiem. Turklāt teksta izstrādes gaitā veikti grozījumi, lai to padarītu skaidrāku vai nodrošinātu direktīvas saskaņotību kopumā.

⁽¹⁾ OV C 45 E, 23.2.2006., 75. lpp.

⁽²⁾ OV C 109, 30.4.2004., 29. lpp.

⁽³⁾ OV C 112, 30.4.2004., 40. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 20, 26.1.1980., 43. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.

Īpaši noteikumi

Konkrēti Padome vienojās, ka:

- 1. grozījums un 2. grozījuma pirmā daļa ir neskaidra attiecībā uz atšķirību starp “piesārņojumu” un “pasliktinājumu”. 1. pantā iekļāva norādi uz vajadzību novērst gruntsūdeņu tilpju stāvokļa pasliktināšanos, saskaņā ar Ūdens pamatdirektīvu,
- 3. grozījums uzliktu visām gruntsūdeņu tilpēm tos standartus, ko piemēro dzeramā ūdens ieguves tilpēm, kas nebūtu reāli īstenojams. Tas pats attiecas uz 62. grozījuma pirmo daļu (kura otro daļu Padome apstiprināja), 65. grozījuma 2. punkta b) apakšpunktu un 68. grozījumu,
- 95. un 100. grozījumā paredzētie mērķi vislabāk sasniedzami, izmantojot Kopienas Pētniecības pamatprogrammas,
- 4. grozījums neatbilst Ūdens pamatdirektīvai, kurā ir skaidri nodalīti gruntsūdeņu un virszemes ūdeņu aizsardzības līmeņi,
- 7., 10. un 80. grozījumā, kā arī 15. grozījuma aa) punktā risināti gruntsūdeņu kvantitatīvie rādītāji. Tas neietilpst šīs papilddirektīvas darbības jomā, kura attiecas tikai uz kvalitatīvajiem rādītājiem, kā noteikts Ūdens pamatdirektīvas 17. pantā,
- 8. un 9. grozījums, kas norāda uz citām politikas jomām, nav saskaņā ar Kopienas tiesību aktu izstrādes priekšrakstiem, tāpat arī 13. grozījums, par kuru uzskatīja, ka tas interpretē Ūdens pamatdirektīvu, nevis pamato Gruntsūdeņu direktīvu,
- 11. grozījums nav vajadzīgs, jo kopējās nostājas 6. pantā ir paredzēts līdzvērtīgs režīms Direktīvā 80/68/EEK noteiktajam,
- 16. grozījums dublē Ūdens pamatdirektīvas 5. panta noteikumus, kuros skaidri noteikta atbildība attiecībā uz raksturošanu,
- 17. grozījums nav pieņemams, jo Padome uzskatīja, ka skaidrs nodalījums — kā konceptuāls, tā terminoloģisks — starp Kopienas līmenī noteiktiem kvalitātes standartiem un robežvērtībām, kas jānosaka dalībvalstīm atbilstīgi valstu hidroģeoloģiskajām īpatnībām, ir būtisks ierosinātās direktīvas elements. Ja šo pieeju vājinātu vai noraidītu, īstenošana no rezultātu viedokļa kļūtu sarežģītāka un neefektīvāka. Tas pats attiecas uz 30, 31, 34, 36, 65, 66, 67, 69, 70, 71, 89, un 90. grozījumu tekstu pilnībā vai daļēji,
- 18. grozījums principā ir pieņemams, bet formulējums tika padarīts skaidrāks, lai labāk risinātu to tendenču jēdzienu, kas var radīt draudus videi,
- 19. un 20. grozījums ir daļēji pieņemams, tomēr pašreizējā redakcijā neatbilst Ūdens pamatdirektīvai. Elementi no abiem grozījumiem tika apvienoti 2. panta 4. punktā,
- 21. pantā vēlreiz definēts termins, kas jau atrodams Ūdens pamatdirektīvā un varētu radīt pārpratumus. Ūdens pamatdirektīvā prasīts “novērst visu gruntsūdeņu tilpju stāvokļa pasliktināšanos”, nevis kvalitātes pasliktināšanos,
- 22. un 24. grozījumā, kā arī 38. grozījuma pirmajā daļā ir atsauce uz jēdzieniem, kas pēc būtības nav izmantoti kopējā nostājā, radot nopietnas praktiskas grūtības. Tomēr jautājums par dabā sastopamām koncentrācijām (arī minēts 91. grozījumā), ir risināts 7. apsvērumā,
- 23., 49. un 93. grozījumā ieviests jauns, sarežģīts un nevajadzīgs termins, kas varētu izraisīt nepareizas interpretācijas plašā mērogā. Vēsturiskais piesārņojums ir atbilstīgi apskatīts vispārīgākos kopējās nostājas noteikumos un Ūdens pamatdirektīvā,
- 56. grozījums nav atbilstīgs, ņemot vērā ierosinātās direktīvas darbības jomu,
- 27. grozījums nav saskaņā ar Padomes uzskatu par to, ka kvalitātes standartiem un robežvērtībām būtu jābūt noteiktiem atbilstīgi riskiem, kas apdraud gruntsūdeņu tilpes,

- 57. un 59. grozījums nav vajadzīgs, jo kopējā nostājā risināta labo un sliktu ķīmisko rādītāju nozīme,
- 37. grozījums nav vajadzīgs, ņemot vērā Ūdens pamatdirektīvā iekļautās piesārņotāja un piesārņojuma definīcijas,
- 40. grozījums nav pieņemams, jo dalībvalstis ir atbildīgas par pasākumu programmas īstenošanu,
- 41. un 58. grozījumā risinātie jautājumi ir apskatīti attiecīgi IV un III kopējās nostājas pielikumā,
- 46. grozījums nav pieņemams, jo tajā izmantots noteikums, kas izriet no Direktīvas 80/68/EEK ļoti atšķirīgā kontekstā, kas to padarītu neizmantojamu,
- 51., 52. un 54. grozījums dublē Ūdens pamatdirektīvas noteikumus. Attiecībā uz 50. grozījumu, Padome 6. panta 4. punktā izmantoja formulējumu, kas aizgūts no Direktīvas 80/68/EEK (15. pants), paturot prātā vajadzību mazināt birokrātisko slogu,
- 55. grozījumā neatbilstīgi paredzēts neattiecināt iespējamu tehnisku pielāgošanu uz III pielikumu,
- 60. grozījumā ierosinātā svītrosana izraisītu šīs Gruntsūdeņu direktīvas neatbilstību Direktīvai 91/676/EEK. Kopējā nostājā precizēta attiecība starp šīm divām direktīvām.
- 64. grozījums kā tāds vairs nav būtisks, jo kopējā nostājā atbilstības jautājums ir risināts citādā veidā, ar mērķi izvairīties no situācijas, kad neatbilstība vienā uzraudzības punktā nozīmētu visas gruntsūdeņu tilpes vai tilpju grupas neatbilstību (skatīt 4. pantu un III pielikumu),
- 73., 76., 77., 78., 79. (pirmā daļa), 83., 84. un 85. grozījums vairs nav atbilstīgs. Jo īpaši Padome uzskatīja, ka fiksēto laikrindu pieeja sākotnējā priekšlikumā nav piemērojama, ņemot vērā hidroģeoloģisko apstākļu dažādību ES un to, ka kopējie kritēriji būtu definējami tikai tendenču noteikšanai un tendenču maiņas sākuma punkta noteikšanai (IV pielikums). 79. grozījuma otrā daļa (līdzīga 89. grozījumam) pēc būtības tika iekļauta IV pielikuma 1.3 punktā,
- 81. grozījums ir neskaidrs un neatbilst Ūdens pamatdirektīvai. Tomēr kopējās nostājas 5. panta 2. punktā ir precizēts, kas ir aizsargājams.

IV SECINĀJUMS

Padome uzskata, ka kopējā nostājā ietverts līdzsvarots pasākumu kopums, kas palīdzētu sasniegt Kopienas vides politikas mērķus, kuri noteikti EK Līguma 174. panta 1. punktā, un palielinātu gruntsūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, reizē nodrošinot Direktīvā 2000/60/EK paredzēto ar gruntsūdeņiem saistīto prasību ievērošanu un ļaujot dalībvalstīm tās efektīvi īstenot, pienācīgi ņemot vērā īpašus hidroģeoloģiskos apstākļus valstu līmenī.

Tā gaida konstruktīvas sarunas ar Eiropas Parlamentu, lai drīz pieņemtu šo direktīvu.

KOPĒJĀ NOSTĀJA (EK) Nr. 5/2006,**ko Padome pieņēmusi 2006. gada 23. janvārī,****lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/.../EK, ar ko izveido Telpiskās informācijas infrastruktūru Eiropas Kopienā (Inspire)**

(2006/C 126 E/02)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atziņumu ⁽¹⁾,

apspriedusies ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Kopienas vides politikai jātiecas panākt augsta līmeņa aizsardzību, ievērojot to, ka dažādos Kopienas reģionos stāvoklis ir dažāds. Turklāt informācija, tostarp telpiskā informācija, ir vajadzīga, lai izstrādātu un īstenotu šo politiku un citas Kopienas politikas, kurās saskaņā ar Līguma 6. pantu ir jāiekļauj vides aizsardzības prasības. Lai panāktu šādu integrāciju, jāizveido koordinācija starp tiem, kuri lieto, un tiem, kuri sniedz informāciju, lai varētu kombinēt no dažādajām nozarēm saņemto informāciju un iegūtās zināšanas.
- (2) Sestā vides rīcības programma, kas pieņemta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1600/2002/EK ⁽³⁾ prasa, lai tiktu darīts viss, lai nodrošinātu integrētu Kopienas vides politikas veidošanu, ņemot vērā vietējās un reģionālās atšķirības. Ir vairākas problēmas attiecībā uz tādas telpiskās informācijas pieejamību, kvalitāti, organizāciju, piekļuvi tai un tās kopīgu izmantošanu, kas vajadzīga, lai sasniegtu minētajā programmā izklāstītos mērķus.
- (3) Problēmas, kas skar telpiskās informācijas pieejamību, kvalitāti, organizāciju, piekļuvi tai un tās kopīgu izmantošanu, ir raksturīgas daudziem politikas un informācijas tematiem un tās ir sastopamas dažādos publisko iestāžu līmeņos. To atrisināšanai ir vajadzīgi pasākumi, kas aptver sadarbspējīgu telpisko datu un to pakalpojumu

apmaiņu, kopīgu izmantošanu, piekļuvi tiem un to lietošanu dažādos publisko iestāžu līmeņos un dažādās nozarēs. Tāpēc būtu jāizveido telpiskās informācijas infrastruktūra Kopienā.

- (4) Telpiskās informācijas infrastruktūrai Eiropas Kopienā (INSPIRE) vajadzētu palīdzēt politikas izstrādē attiecībā uz politiku un darbībām, kas var tieši vai netieši ietekmēt vidi.
- (5) INSPIRE vajadzētu balstīt uz telpiskās informācijas infrastruktūrām, ko izveidojušas dalībvalstis, kas atbilst kopīgiem īstenošanas noteikumiem un ko papildina Kopienas līmeņa pasākumi. Ar šo pasākumu būtu palīdzību jāpanāk, ka telpiskās informācijas infrastruktūras, ko izveidojušas dalībvalstis, ir saderīgas un lietojamas Kopienas un pārrobežu kontekstā.
- (6) Telpiskās informācijas infrastruktūrām dalībvalstīs vajadzētu būt veidotām tā, lai nodrošinātu to, ka telpisko datu uzglabāšana, pieejamība un uzturēšana notiek vispiemērotākajā veidā; ka ir iespējams saskanīgi apvienot telpiskos datus no dažādiem avotiem Kopienā un ka tos var kopīgi izmantot vairāki lietotāji un vairākiem lietojumiem; ka vienā publisko iestāžu līmenī savāktus telpiskos datus ir iespējams kopīgi izmantot citām publisko iestādēm tiktāl, ciktāl šī direktīva nosaka šādām publisko iestādēm pienākumu kopīgi izmantot telpiskos datus; ka telpiskos datus dara pieejamus ar tādiem nosacījumiem, kas pārmērīgi neierobežo to plašu lietošanu; ka ir viegli atrast pieejamos telpiskos datus, novērtēt to piemērotību attiecīgajam mērķim un uzzināt nosacījumus, kas piemērojami to lietošanai.
- (7) Pastāv daļēja savstarpēja pārklāšanās starp telpisko informāciju, uz ko attiecas šī direktīva, un informāciju, uz ko attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai ⁽⁴⁾. Šai direktīvai nevajadzētu skart Direktīvu 2003/4/EK.

⁽¹⁾ OV C 221, 8.9.2005., 33. lpp.⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2005. gada 7. jūnija Atzinums (vēl nav publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*), Padomes 2006. gada 23. janvāra Kopējā nostāja (vēl nav publicēta *Oficiālajā Vēstnesī*) un Eiropas Parlamenta Nostāja (vēl nav publicēta *Oficiālajā Vēstnesī*).⁽³⁾ OV L 242, 10.9.2002., 1. lpp.⁽⁴⁾ OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.

- (8) Šai direktīvai nevajadzētu skart Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/98/EK (2003. gada 17. novembris) par valsts sektora informācijas atkalizmantošanu⁽¹⁾, kuras mērķi papildina šīs direktīvas mērķus.
- (9) *INSPIRE* izveide būs ievērojama pievienotā vērtība attiecībā uz — un tā arī gūs labumu no — citām Kopienas iniciatīvām, piemēram, Padomes Regulas (EK) Nr. 876/2002 (2002. gada 21. maijs), ar ko izveido kopuzņēmumu “Galileo”⁽²⁾ un Globālā monitoringa par vidi un drošību (GMES): GMES darbības izveidošana līdz 2008. gadam (Rīcības plāns (2004.—2008.)). Dalībvalstīm būtu jāapsver iespēja izmantot no “Galileo” un GMES iegūtos datus, tiklīdz tie kļūst pieejami, jo īpaši tad, ja tie attiecas uz laika un telpas atsaucēm, kas saņemtas no “Galileo”.
- (10) Daudzas iniciatīvas tiek īstenotas valsts un Kopienas līmenī, lai savāktu, saskaņotu vai organizētu telpiskās informācijas izplatīšanu vai lietošanu. Šādas iniciatīvas var būt noteiktas Kopienas tiesību aktos, piemēram, Komisijas Lēmumā 2000/479/EK (2000. gada 17. jūlijs) par Eiropas Piesārņojošo vielu emisiju reģistra (EPER) ieviešanu saskaņā ar 15. pantu Padomes Direktīvā 96/61/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (IPPC)⁽³⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 2152/2003 (2003. gada 17. novembris) par mežu un vides mijiedarbības monitoringu Kopienā (*Forest Focus*)⁽⁴⁾ vai atbilstīgi Kopienas finansētām programmām (piemēram, *CORINE* zemes virsmas programma, Eiropas Transporta politikas informācijas sistēma), vai arī var izrietēt no iniciatīvām, kas tiek īstenotas valsts vai reģionu līmenī. Šī direktīva ne vien papildinās šādas iniciatīvas, piedāvājot sistēmu, kas nodrošinās to sadarbību, bet arī balstīsies uz esošo pieredzi un iniciatīvām, nevis atkārtos jau paveikto.
- (11) Šai direktīvai būtu jāattiecas uz telpiskajiem datiem, kuri atrodas publisko iestāžu rīcībā vai kurus to uzdevumā lieto, un uz to, kā publiskās iestādes izmanto telpiskos datus savu publisko uzdevumu veikšanai. Ievērojot konkrētus nosacījumus, tā tomēr būtu jāattiecinā arī uz telpiskajiem datiem, kas ir tādu fizisku vai juridisku personu rīcībā, kuras nav publiskās iestādes, ja attiecīgās fiziskās vai juridiskās personas to pieprasa.
- (12) Šajā direktīvā nebūtu jāparedz prasība vākt jaunus datus vai paziņot šādu informāciju Komisijai, jo šos jautājumus reglamentē citi ar vidi saistīti tiesību akti.
- (13) Valstu infrastruktūras būtu jāievieš pakāpeniski, un telpisko datu tematiem, uz ko attiecas šī direktīva, būtu attiecīgi jāpiešķir dažādi prioritāšu līmeņi. Tās ieviešot, būtu jāņem vērā tas, ciktāl telpiskie dati ir vajadzīgi plašam lietojumu klāstam dažādās politikas jomās, to Kopienas politikās paredzēto darbību prioritāte, kurās vajadzīgi saskaņoti telpiskie dati izmanto, un panākumi, kurus dalībvalstis guvušas, tos saskaņojot.
- (14) Laika un resursu zaudējums, meklējot esošos telpiskos datus vai konstatējot, vai tos var izmantot kādam konkrētam mērķim, ir galvenais šķērslis, kas kavē pieejamo datu pilnīgu izmantošanu. Tādēļ dalībvalstīm metadatu veidā jāsniedz pieejamo telpisko datu kopu un pakalpojumu apraksti.
- (15) Formātu un struktūru lielā dažādība, kādos telpiskie dati ir organizēti un kādos tiem piekļūst Kopienā, traucē efektīvi izstrādāt, ieviest, uzraudzīt un novērtēt Kopienas tiesību aktus, kas tieši vai netieši skar vidi, tādēļ jānosaka īstenošanas pasākumi, lai sekmētu no dažādiem avotiem iegūtu telpisko datu lietošanu dalībvalstīs. Minētie pasākumi būtu jāizstrādā tā, lai telpisko datu kopas būtu sadarbības, un dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka jebkuri dati vai informācija, kas nepieciešama sadarbības nodrošināšanai ir pieejama ar nosacījumiem, kas neierobežo tās lietošana šim nolūkam.
- (16) Lai telpiskos datus varētu kopīgi izmantot dažādos publisko iestāžu līmeņos Kopienā, ir vajadzīgi tīkla pakalpojumi. Tiem būtu jānodrošina iespēja atrast, transformēt, apskatīt un lejupielādēt telpiskos datus, kā arī izsaukt telpiskos datus un elektroniskās komercijas pakalpojumus. Tīkla pakalpojumiem būtu jādarbojas saskaņā ar kopīgi saskaņotām specifikācijām un atbilstoši minimālajiem veikspējas kritērijiem, lai nodrošinātu dalībvalstīs izveidoto infrastruktūru sadarbību. Dienestu tīklā būtu jāiekļauj arī tehniskā iespēja, lai publiskās iestādes varētu nodrošināt savu telpisko datu kopu un pakalpojumu pieejamību.

(1) OV L 345, 31.12.2003., 90. lpp.

(2) OV L 138, 28.5.2002., 1.lpp.

(3) OV L 192, 28.7.2000., 36. lpp.

(4) OV L 324, 11.12.2003., 1.lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 788/2004 (OV L 138, 30.4.2004., 17. lpp.).

- (17) Konkrētas telpisko datu kopas un pakalpojumi, kas attiecas uz Kopienas politikām un kas tieši vai netieši skar vidi, atrodas trešo personu rīcībā, kuras tos pārvalda. Dalībvalstīm tāpēc būtu jāpiedāvā trešām personām iespēja dot ieguldījumu valsts infrastruktūru izveidē ar noteikumu, ka tas nepasliktinās to telpisko datu un to pakalpojumu saskaņotību un lietošanas vienkāršību, uz kuriem attiecas minētās infrastruktūras.
- (18) Dalībvalstu pieredze ir parādījusi, ka sekmīgas telpiskās informācijas infrastruktūras ieviešanas nolūkā ir svarīgi, lai minimāls pakalpojumu skaits, kuri ir pieejami sabiedrībai, būtu bez maksas. Tādēļ dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai vismaz pakalpojumi telpisko datu kopu meklēšanai būtu pieejami bez maksas.
- (19) Lai sekmētu valsts infrastruktūru integrāciju *INSPIRE*, dalībvalstīm būtu jānodrošina piekļuve savām infrastruktūrām, izmantojot Kopienas ģeoportālu, kuru pārvalda Komisija, kā arī izmantojot piekļuves punktus, kurus tās nolemj pārvaldīt pašas.
- (20) Lai nodrošinātu no dažādiem publisko iestāžu līmeņiem saņemtas informācijas pieejamību, dalībvalstīm būtu jānovērš praktiski šķēršļi, ar kuriem šajā sakarā publiskās iestādes saskaras valsts, reģionu un pašvaldību līmenī, veicot savus uzdevumus, kas var tieši vai netieši ietekmēt vidi. Minētie praktiskie šķēršļi būtu jānovērš tad, ja informācija tiek lietota sabiedriska uzdevuma veikšanai.
- (21) Publiskajām iestādēm ir vajadzīga netraucēta piekļuve attiecīgajām telpisko datu kopām un pakalpojumiem, pildot to iestāžu pienākumus. Šāda piekļuve var būt apdraudēta, ja tā ir atkarīga no atsevišķām *ad hoc* sarunām starp publiskajām iestādēm ikreiz, kad piekļuve ir vajadzīga. Dalībvalstīm būtu jāpieņem vajadzīgie pasākumi, lai novērstu šādus praktiskus šķēršļus datu kopīgai izmantošanai, paredzot, piemēram, iepriekšējas vienošanās publisko iestāžu starpā.
- (22) Mehānismi, ko izveido, lai valsts un citas valsts pārvaldes iestādes un fiziskas vai juridiskas personas, kuras saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem pilda valsts pārvaldes funkcijas, varētu kopīgi izmantot telpisko datu kopas un pakalpojumus, var ietvert normatīvus aktus, licencēšanu vai finanšu noteikumus vai administratīvas procedūras, piemēram, lai aizsargātu to publisko iestāžu finansiālo dzīvotspēju, kuru uzdevums ir rast ieņēmumus vai, piemēram, kuru datus tikai daļēji subsidējusi dalībvalsts, un tādejādi tām jāsedz nesubsidētās izmaksas, uzliekot lietošanas maksu vai, piemēram, tām jāgarantē šo datu saglabāšana un atjaunināšana.
- (23) Pasākumos, ko dalībvalstis pieņem transponējot tiesību aktus, varētu paredzēt iespēju, ka publiskās iestādes, kas piegādā telpisko datu kopas un pakalpojumus, licencētu telpisko datu kopas un pakalpojumus un prasītu samaksu no citām publiskajām iestādēm, kas lieto šīs telpisko datu kopas un pakalpojumus.
- (24) 13. panta 1. punkta f) apakšpunkts un 17. panta 1. punkts būtu jāīsteno un jāpiemēro, pilnībā ievērojot principus, kas attiecas uz personas datu aizsardzības saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personas aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti⁽¹⁾.
- (25) Sistēmai, kas paredzēta telpisko datu kopīgai izmantošanai publiskajās iestādēs, kurām direktīva nosaka kopīgas izmantošanas pienākumu, jābūt neitrālai attiecībā uz šādām publiskajām iestādēm dalībvalstī, bet arī attiecībā uz šādām publiskajām iestādēm citās dalībvalstīs un Kopienas iestādēs. Tā kā Kopienas iestādēm un struktūrām bieži vien ir jāintegrē un jāizvērtē telpiskā informācija no visām dalībvalstīm, tām atbilstīgi saskaņotiem nosacījumiem būtu jāspēj piekļūt telpiskiem datiem un to pakalpojumiem un tos lietot.
- (26) Lai stimulētu pievienotās vērtības pakalpojumu izstrādi, ko veic trešās personas, gan publisko iestāžu, gan sabiedrības labā jāveicina piekļuve telpiskajiem datiem, kas plašas ārpus administratīvajām vai valstu robežām.
- (27) Lai efektīvi ieviestu telpiskās informācijas infrastruktūras, ir vajadzīga koordinācija no visu to iesaistīto dalībnieku puses, kuri ir ieinteresēti šādu infrastruktūru izveidē neatkarīgi no tā, vai tie būtu veicinātāji vai lietotāji. Tālab jāizveido attiecīgas koordinācijas struktūras gan dalībvalstīs, gan Kopienā.

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

(28) Lai varētu gūt labumu no sasniegumiem un informācijas struktūru faktiskās pieredzes, ir nepieciešams, lai pasākumi, kas vajadzīgi šīs direktīvas īstenošanai, būtu izstrādāti, pamatojoties uz starptautiskiem standartiem un standartiem, ko Eiropas standartizācijas iestādes ir pieņēmušas saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), kas nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu⁽¹⁾, un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu sfērā.

(29) Eiropas Vides aģentūrai, kas izveidota ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 1210/90 (1990. gada 7. maijs), ar ko izveido Eiropas Vides aģentūru un Eiropas vides informācijas un novērojumu tīklu⁽²⁾, Kopienas līmenī jāsniedz Kopienai objektīva, ticama un salīdzināma vides informācija, kā arī, cita starpā, tās mērķis ir uzlabot ar politiku saistītās vides informācijas plūsmu starp dalībvalstīm un Kopienas iestādēm; tai aktīvi būtu jāpiedalās šīs direktīvas īstenošanā.

(30) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽³⁾ dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Kopienas interesēs izstrādāt tabulas, kas pēc iespējas precīzāk atspoguļotu atbilstību starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un padarīt tās publiski pieejamas.

(31) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto izpildu pilnvaru īstenošanas kārtību⁽⁴⁾.

(32) Sagatavojot lēmumus, kas saistīti ar šīs direktīvas īstenošanu un *INSPIRE* turpmāku attīstību, ir vajadzīga pastāvīga uzraudzība attiecībā uz šīs direktīvas īstenošanu un regulāri ziņojumi.

(33) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi — proti, izveidot *INSPIRE* — nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, ievērojot starptautiskos aspektus un vispārēju vajadzību Kopienā koordinēt nosacījumus, lai piekļūtu telpiskai informācijai, veiktu tās apmaiņu un to kopīgi izmantotu, un to, ka tādēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto

proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

1. Šīs direktīvas mērķis ir paredzēt vispārīgus noteikumus, lai izveidotu Telpiskās informācijas infrastruktūru Eiropas Kopienā (turpmāk — *INSPIRE*), nolūkā atbalstīt Kopienas vides politiku, kā arī politiku un darbības, kuras var ietekmēt vidi.

2. *INSPIRE* pamatā ir telpiskās informācijas infrastruktūras, ko izveidojušas un pārvalda dalībvalstis.

2. pants

Šī direktīva neskar Direktīvu 2003/4/EK un Direktīvu 2003/98/EK.

3. pants

Šajā direktīvā izmantotas šādas definīcijas:

- 1) "telpiskās informācijas infrastruktūra" ir metadati, telpisko datu kopas un telpisko datu pakalpojumi; tīkla pakalpojumi un tehnoloģijas; vienošanās par kopīgu izmantošanu, piekļuvi un lietošanu; koordinēšanas un uzraudzības mehānismi, procesi un procedūras, ko izveido, pārvalda vai dara pieejamas saskaņā ar šo direktīvu;
- 2) "telpiskie dati" ir jebkuri dati, kas tieši vai netieši norāda uz konkrētu atrašanās vietu vai ģeogrāfisko apgabalu;
- 3) "telpisko datu kopas" ir identificējams telpisko datu sākums;
- 4) "telpisko datu pakalpojumi" ir darbības, ko, izsaucot datora lietojumprogrammu, var veikt attiecībā uz telpiskajiem datiem, kas ietverti telpisko datu kopās, vai attiecībā uz saistītiem metadatiem;
- 5) "telpiskais objekts" ir abstrakts reālās pasaules parādības atspoguļojums, kas saistīts ar konkrētu atrašanās vietu vai ģeogrāfisko apgabalu;

⁽¹⁾ OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

⁽²⁾ OV L 120, 11.5.1990., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1641/2003 (OV L 245, 29.9.2003., 1. lpp.).

⁽³⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

- 6) "metadati" ir informācija, kas apraksta telpisko datu kopas un telpisko datu pakalpojumus, kā arī dod iespēju tos meklēt, uzskaitīt un lietot;
- 7) "sadarbspēja" ir iespēja apvienot telpisko datu kopas un panākt pakalpojumu mijiedarbību, nelietojot atkārtotu manuālu iejaukšanos, tādā veidā, ka tiek panākts saskanīgs rezultāts un tiek paaugstināta datu kopu un pakalpojumu papildu vērtība;
- 8) "INSPIRE ģeoportāls" ir interneta vietne vai tai pielīdzināms līdzeklis, kas nodrošina piekļuvi 11. panta 1. punktā minētajiem pakalpojumiem;
- 9) "publiska iestāde" ir:
- a) jebkura valsts vai cita administratīva iestāde, tostarp padomdevēja struktūra valsts, reģionālā vai pašvaldību līmenī;
- b) jebkura fiziska vai juridiska persona, kas saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem pilda valsts pārvaldes funkcijas, tostarp veicot konkrētus pienākumus, darbības vai sniedzot pakalpojumus saistībā ar vidi; un
- c) jebkura fiziska vai juridiska persona, kas veic publiskus pienākumus vai funkcijas vai kas a) vai b) apakšpunktā minētās iestādes vai personas pakļautībā sniedz sabiedriskus pakalpojumus, kas saistīti ar vidi;
- Dalībvalstis var noteikt, ka gadījumos, kad iestādes vai struktūras īsteno tiesu vai likumdošanas funkcijas, tās nav uzskatāmas par publiskām iestādēm šīs direktīvas nozīmē.
- 10) "trešā persona" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas nav publiska iestāde.
- d) tās attiecas uz vienu vai vairākiem I, II vai III pielikumā minētajiem tematiem.
2. Ja vairākas publiskās iestādes pārvalda vai to vārdā tiek pārvaldītas vairākas tās pašas telpisko datu kopas identiskas kopijas, šī direktīva attiecas tikai uz izejas versiju, no kuras šīs kopijas ir iegūtas.
3. Šī direktīva attiecas arī uz telpisko datu pakalpojumiem saistībā ar datiem, kas ietilpst 1. punktā minēto telpisko datu kopā.
4. Šajā direktīvā nav paredzēta prasība vākt jaunus telpiskos datus.
5. Attiecībā uz telpisko datu kopām, kas atbilst 1. punkta c) apakšpunktā minētajam nosacījumam, taču intelektuālā īpašuma tiesības uz tām pieder trešai personai, saskaņā ar šo direktīvu publiskā iestāde var rīkoties vienīgi ar šīs trešās personas piekrišanu.
6. Atkāpjoties no 1. punkta, šī direktīva attiecas uz tādu telpisko datu kopām, kuras pārvalda vai iestāžu vārdā pārvalda publiskā iestāde, kas dalībvalstī darbojas zemākajā pārvaldības līmenī, tikai tad, ja dalībvalstī pastāv noteikumi, kas prasa to vākšanu un izplatīšanu.
7. Šīs direktīvas I, II un III pielikumā minēto datu tematu tehniskos aprakstus var pielāgot saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto procedūru, lai ņemtu vērā pieaugošo nepieciešamību pēc telpiskajiem datiem, atbalstot Kopienas politiku, kas ietekmē vidi.

4. pants

II NODAĻA

METADATI

5. pants

1. Šī direktīva attiecas uz telpisko datu kopām, kas atbilst šādiem nosacījumiem:
- a) tās ir saistītas ar teritoriju, kurā dalībvalstij ir jurisdikcija un/ vai kurā dalībvalsts to īsteno;
- b) tās ir elektroniskā formātā;
- c) tās pārvalda turpmāk norādītās iestādes vai personas, vai arī šo iestāžu vai personu vārdā tās pārvalda:
- i) publiska iestāde, un publiska iestāde tās ir izveidojusi vai saņēmusi, vai arī šī iestāde tās pārvalda vai atjaunina, un tās attiecas uz šīs iestādes publisko uzdevumu jomu;
- ii) trešā persona, kurai tīkls ir kļuvis pieejams saskaņā ar 12. pantu;
1. Dalībvalstis nodrošina metadatu izveidošanu telpisko datu kopām un pakalpojumiem, kas atbilst I, II un III pielikumā minētajiem tematiem, kā arī šo metadatu pastāvīgu atjaunināšanu.
2. Metadatos iekļauj informāciju par šādām jomām:
- a) telpisko datu kopu atbilstība 7. panta 1. punktā paredzētajiem īstenošanas noteikumiem;
- b) telpisko datu kopu un pakalpojumu piekļuves un lietošanas nosacījumi un, attiecīgos gadījumos, atbilstīgā maksa;

- c) telpisko datu kvalitāte, tostarp tas, vai tie ir validēti;
- d) publiskās iestādes, kas ir atbildīgas par telpisko datu kopu un pakalpojumu izveidošanu, pārvaldīšanu, uzturēšanu un izplatīšanu;
- e) sabiedrības piekļuves ierobežojumi un to iemesli saskaņā ar 13. pantu.

3. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka metadati ir pilnīgi un pienācīgā kvalitātē, lai īstenotu 3. panta 6. punktā izklāstīto mērķi.

4. Šā panta īstenošanas noteikumus pieņem līdz ... (*) saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto procedūru. Minētajos noteikumos ņem vērā attiecīgos pastāvošos starptautiskos standartus un lietotāju prasības.

6. pants

Dalībvalstis 5. punktā minētos metadatus izveido saskaņā ar šādu grafiku:

- a) ne vēlāk kā divus gadus pēc īstenošanas noteikumu pieņemšanas saskaņā ar 5. panta 4. punktu, ja telpisko datu kopas atbilst I un II pielikumā minētajiem tematiem;
- b) ne vēlāk kā piecus gadus pēc īstenošanas noteikumu pieņemšanas saskaņā ar 5. panta 4. punktu, ja telpisko datu kopas atbilst III pielikumā minētajiem tematiem.

III NODAĻA

TELPISKO DATU KOPU UN PAKALPOJUMU SADARBSPĒJA

7. pants

1. Īstenošanas noteikumus, ar ko paredz tehniskus pasākumus telpisko datu kopu un pakalpojumu sadarbībai, un, ja iespējams, to saskaņošanai, pieņem saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto procedūru. Izstrādājot īstenošanas noteikumus, ņem vērā attiecīgās lietotāju prasības, pastāvošās ierosmes un starptautiskos standartus telpisko datu kopu saskaņošanai, kā arī praktisko iespējamību un izmaksu un ieguvumu apsvērumus. Ja organizācijas, kas izveidotas saskaņā ar starptautiskiem tiesību aktiem, ir pieņēmušas attiecīgus standartus, lai nodrošinātu telpisko datu kopu un pakalpojumu sadarbību vai saskaņošanu, šos standartus integrē, un vajadzības gadījumā šajā punktā minētajos īstenošanas noteikumos iekļauj norādi uz pašreizējiem tehniskiem līdzekļiem.

(*) Vienu gadu pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

2. Komisija veic praktiskās iespējamības un izmaksu un ieguvumu analīzi, uz ko balstīta šo īstenošanas noteikumu sagatavošana. Dalībvalstis pēc pieprasījuma sniedz Komisijai vajadzīgo informāciju analīzes sagatavošanai. Ierosinot šādus noteikumus, Komisija par analīzes rezultātiem apspriežas ar dalībvalstīm 22. panta 1. punktā minētajā komitejā. Šādu noteikumu pieņemšana neuzliek nevienai dalībvalstij pārmērīgu izmaksu slogu.

3. Dalībvalstis tiktāl, ciktāl tas iespējams, nodrošina, ka visām tikko savāktu vai atjauninātu telpisko datu kopām un atbilstīgajiem telpisko datu pakalpojumiem ir nodrošināta atbilstība 1. punktā minētajiem īstenošanas noteikumiem divos gados pēc to pieņemšanas un ka citām telpisko datu kopām un pakalpojumiem ir nodrošināta atbilstība īstenošanas noteikumiem septiņos gados pēc to pieņemšanas.

4. Šā panta 1. punktā minētie īstenošanas noteikumi ietver telpisko objektu definīciju un klasifikāciju, kas attiecas uz telpisku datu kopām, kuras saistītas ar I, II un III pielikumā minētajām tēmām, kā arī nosaka veidu, kā šiem telpiskajiem datiem piekārto norādes par ģeogrāfisko novietojumu telpā.

5. Dalībvalstu pārstāvji valsts, reģionālā un vietējā līmenī, kā arī citas fiziskas vai juridiskas personas, kurām, pamatojoties uz to lomu telpiskās informācijas infrastruktūrā, ir interese par attiecīgajiem telpiskajiem datiem, tostarp lietotāji, ražotāji, papildu vērtības pakalpojumu sniedzēji vai jebkāda cita koordinējoša iestāde, saskaņā ar piemērojamo procedūru saņem iespēju piedalīties sagatavošanas sarunās par 1. punktā minēto īstenošanas noteikumu saturu, pirms to ir izskatījusi 22. panta 1. punktā minētā komiteja.

8. pants

1. Ja telpisko datu kopas atbilst vienam vai vairākiem I vai II pielikumā minētajiem tematiem, īstenošanas noteikumi, kas paredzēti 7. panta 1. punktā, atbilst šā panta 2., 3. un 4. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

2. Īstenošanas noteikumos aptver šādus telpisko datu aspektus:

- a) risinājumi, kas nodrošina telpisko objektu nepārprotamu noteikšanu, lai tiem var nodibināt atbilstību ar valstu pastāvošo sistēmu identifikatoriem, lai nodrošinātu to sadarbību;

- b) attiecības starp telpiskiem objektiem;

- c) galvenie atribūti un attiecīgie daudzvalodu tēzauri, kas parasti nepieciešami saistībā ar politiku, kurai var būt ietekme uz vidi;
- d) informācija par datu laika dimensiju;
- e) datu atjaunināšana.

3. Īstenošanas noteikumus izstrādā tā, lai nodrošinātu saskaņu starp informācijas elementiem, kas attiecas uz vienu un to pašu atrašanās vietu, vai starp informācijas elementiem, kas attiecas uz vienu un pašu dažādos mērogos pārstāvētu objektu.

4. Īstenošanas noteikumus izstrādā tā, lai no dažādām telpisko datu kopām iegūtā informācija būtu salīdzināma, ievērojot 7. panta 4. punktā un šā panta 2. punktā minētos aspektus.

9. pants

Īstenošanas noteikumus, kas paredzēti 7. panta 1. punktā, pieņem saskaņā ar šādu grafiku:

- a) ne vēlāk kā ... (*) attiecībā uz telpisko datu kopām, kas atbilst I pielikumā uzskaitītajiem tematiem;
- b) ne vēlāk kā ... (**) attiecībā uz telpisko datu kopām, kas atbilst II vai III pielikumā uzskaitītajiem tematiem.

10. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka jebkura informācija, tostarp dati, kodi un tehniskās klasifikācijas, kas vajadzīgi 7. panta 1. punktā paredzēto īstenošanas noteikumu ievērošanai, ir pieejami publiskajām iestādēm vai trešām personām saskaņā ar nosacījumiem, kas neierobežo tās lietošanu šim mērķim.

2. Lai nodrošinātu to, ka telpiskie dati, kas attiecas uz kādu ģeogrāfisku objektu, kura atrašanās vieta sniedzas pāri divu vai vairāku dalībvalstu robežām, ir saskaņoti, dalībvalstis vajadzības gadījumā, savstarpēji vienojoties, lemj par šādu kopēju objektu attēlošanu un atrašanās vietu.

IV NODAĻA

TĪKLA PAKALPOJUMI

11. pants

1. Dalībvalstis izveido un pārvalda tīklu turpmāk norādītajiem pakalpojumiem telpisko datu kopām un pakalpojumiem, kuriem saskaņā ar šo direktīvu ir izveidoti metadati:

(*) Divus gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

(**) Piecus gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

a) meklēšanas pakalpojumiem, ar kuriem, par pamatu ņemot attiecīgo metadatu saturu, padara iespējamu telpisko datu kopu un pakalpojumu meklēšanu un metadatu satura parādīšanu;

b) skatīšanās pakalpojumiem, kas ļauj vismaz attēlot, pārvietot skatu, pietuvināt/attālināt, panoramēt vai pārklāt skatāmās telpisko datu kopas, kā arī attēlot informāciju par pieņemtajiem apzīmējumiem un jebkādu tiem atbilstošu metadatu saturu;

c) lejupielādes pakalpojumiem, kas ļauj lejupielādēt pilnu telpisko datu kopu vai to daļu kopijas, un, ja iespējams, piekļūt tiem nepastarpināti;

d) transformēšanas pakalpojumiem, kas ļauj transformēt telpisko datu kopas, lai panāktu to sadarbību;

e) pakalpojumiem, kas ļauj izsaukt telpisko datu pakalpojumus.

Attiecībā uz šiem pakalpojumiem ņem vērā lietotāja prasības, un tie ir viegli lietojami, pieejami sabiedrībai un piekļūstami, izmantojot internetu vai jebkuru citu pieejamu telekomunikācijas līdzekli.

2. Attiecībā uz 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem pakalpojumiem, ievieš vismaz šādu meklēšanas kritēriju kombināciju:

a) atslēgvārdi;

b) telpisko datu un pakalpojumu klasifikācija;

c) telpisko datu kvalitāte, tostarp tas, vai tie ir validēti;

d) atbilstības pakāpe īstenošanas noteikumiem, kas paredzēti 7. panta 1. punktā;

e) ģeogrāfiskā atrašanās vieta;

f) nosacījumi, kas attiecas uz piekļuvi telpisko datu kopām un pakalpojumiem un to lietošanu;

g) publiskās iestādes, kas ir atbildīgas par telpisko datu kopu un pakalpojumu izveidošanu, pārvaldīšanu, uzturēšanu un izplatīšanu.

3. Pārveidošanas pakalpojumus, kas minēti 1. punkta d) apakšpunktā, apvieno ar pārējiem šajā punktā minētajiem pakalpojumiem tā, lai visus šos pakalpojumus varētu pārvaldīt atbilstīgi 7. panta 1. punktā paredzētajiem īstenošanas noteikumiem.

12. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka publiskajām iestādēm ir tehniskās iespējas, lai savienotu iestāžu telpisko datu kopas un pakalpojumus ar 11. panta 1. punktā minēto tīklu. Šis pakalpojums turklāt ir pieejams pēc pieprasījuma trešām personām, kuru telpisko datu kopas un pakalpojumi atbilst īstenošanas noteikumiem, kas nosaka pienākumus, īpaši attiecībā uz metadatiem, tīkla pakalpojumiem un sadarbību.

13. pants

1. Atkāpjoties no 11. panta 1. punkta, dalībvalstis var ierobežot sabiedrības piekļuvi telpisko datu kopām un pakalpojumiem, izmantojot 11. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētos pakalpojumus, vai 14. panta 3. punktā minētajiem elektroniskās komercijas pakalpojumiem, ja šāda piekļuve negatīvi ietekmē:

- a) publisko iestāžu darbības konfidencialitāti, ja tiesību akti paredz šādu konfidencialitāti;
- b) starptautiskās attiecības, sabiedrības drošību vai valsts aizsardzību;
- c) tiesas darbību, iespēju ikvienai personai saņemt taisnīgu tiesu vai arī iespēju publiskajai iestādei veikt krimināltiesisku vai disciplināru izmeklēšanu;
- d) konfidencialitāti, attiecībā uz komercinformāciju vai informāciju rūpniecības jomā, ja šāda konfidencialitāte ir paredzēta attiecīgās valsts vai Kopienas tiesību aktos, lai aizsargātu likumīgas ekonomiskās intereses, tostarp sabiedrības intereses par statistiskās konfidencialitātes un nodokļu slepenības saglabāšanu;
- e) intelektuālā īpašuma tiesības;
- f) ar fizisku personu saistītu datu un/vai datņu konfidencialitāti, ja šī persona nav piekritusi izpaust informāciju sabiedrībai un ja šādu konfidencialitāti paredz valsts vai Kopienas tiesību akti;
- g) tādas personas intereses vai aizsardzību, kura brīvprātīgi piegādājusi prasīto informāciju, bez obligāta pienākuma to darīt vai nepastāvēt iespējai, ka tiks uzlikts obligāts pienākums to darīt, ja vien šī persona nav piekritusi šādas informācijas nodošanai atklātībā;
- h) vides aizsardzību, uz ko attiecas tāda informācija, piemēram retu sugu atrašanās vietas.

2. Iemeslus 1. punktā paredzētajai piekļuves ierobežošanai skaidro ierobežojoši, katrā konkrētā gadījumā ņemot vērā sabiedrības intereses, kuru labā nodrošina piekļuvi. Katrā

konkrētā gadījumā izvērtē sabiedrības intereses, kuru labā veic šādu piekļuvi, salīdzinot tās ar interesēm, saistībā ar kurām piekļuvi ierobežo vai tai piemēro nosacījumus. Dalībvalstis nedrīkst, pamatojoties uz 1. punkta a), d), f), g) un h) apakšpunktu, ierobežot piekļuvi informācijai par emisiju vidē.

Tomēr gadījumos, kad piekļuves ierobežošanas pamatojums ir 1. punkta d) vai f) apakšpunkts, šā punkta pirmo daļu piemēro vienīgi tad, ja 1. punktā minētā piekļuve attiecas uz vides informāciju, kā tā definēta Direktīvas 2003/4/EK 2. panta 1. punktā.

3. Šajā sakarā un 1. punkta f) apakšpunkta piemērošanas nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka tiek ievērotas Direktīvas 95/46/EK prasības.

14. pants

1. Dalībvalstis nodrošina:

- a) sabiedrības piekļuvi 11. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem pakalpojumiem bez maksas;
- b) sabiedrības piekļuvi 11. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem pakalpojumiem parasti bez maksas. Tomēr, ja maksājumi un/vai atļaujas ir būtisks priekšnosacījums, lai uzturētu telpisko datu kopas un pakalpojumus vai lai ilgspējīgi izpildītu jau pastāvošo starptautisku telpisku datu kopu infrastruktūru prasības, dalībvalstis var piemērot maksājumus un/vai atļaujas vai nu personai, kas sabiedrībai nodrošina piekļuvi, vai, ja pakalpojuma sniedzējs tā vēlas, sabiedrībai pašai.
2. Dati, kam nodrošināta piekļuve, izmantojot 11. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētos skatīšanās pakalpojumus, var būt tādā formā, kas neļauj to atkārtotu lietošanu komerciāliem nolūkiem.

3. Gadījumos, kad publiskās iestādes iekasē maksu par 11. panta 1. punkta b), c) vai e) apakšpunktā minētajiem pakalpojumiem, dalībvalstis nodrošina pieeju elektroniskās komercijas pakalpojumiem. Uz šādiem pakalpojumiem var attiecināt atrunas, klikšķ-atļaujas vai atļaujas.

15. pants

1. Komisija izveido un pārvalda *INSPIRE* ģeoportālu Kopienas līmenī.

2. Dalībvalstis nodrošina piekļuvi 11. panta 1. punktā minētajiem pakalpojumiem, izmantojot *INSPIRE* ģeoportālu, kas minēts 1. punktā. Dalībvalstis var nodrošināt piekļuvi šiem pakalpojumiem, izmantojot arī savus piekļuves punktus.

16. pants

Šis nodaļas īstenošanas noteikums pieņem saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto procedūru, un jo īpaši nosaka:

- a) 11. un 12. pantā minēto pakalpojumu tehniskos parametrus un šo pakalpojumu minimālos veiktspējas kritērijus, ņemot vērā pastāvošās ziņošanas prasības un ieteikumus, kas pieņemti saistībā ar Kopienas vides tiesību aktiem, pastāvošajiem e-komercijas pakalpojumiem un tehnoloģijas attīstību;
- b) 12. pantā minētos pienākumus.

V NODAĻA

DATU KOPĪGA IZMANTOŠANA

17. pants

1. Katra dalībvalsts pieņem pasākumus, lai 3. panta 9. punkta a) un b) apakšpunktā minētās publiskās iestādes kopīgi izmantotu telpisko datu kopas un pakalpojumus. Minētie pasākumi ļauj šīm publiskajām iestādēm piekļūt telpisko datu kopām un pakalpojumiem, kā arī apmainīties ar šīm kopām un pakalpojumiem un lietot tos, lai veiktu publiskus uzdevumus, kas var ietekmēt vidi.

2. Šā panta 1. punktā minētajos pasākumos neiekļauj nekādus ierobežojumus, kas lietošanas brīdī varētu radīt šķēršļus telpisko datu kopu un pakalpojumu kopīgai izmantošanai.

3. Šā panta 2. punkts neliedz publiskajām iestādēm, kas piegādā telpisko datu kopas un pakalpojumus, tos licencēt un pieprasīt maksājumu no publiskajām iestādēm vai Kopienas iestādēm un struktūrām, kuras šos telpisko datu kopas un pakalpojumus lieto.

4. Šā panta 1., 2. un 3. punktā paredzētie pasākumi telpisko datu kopu un pakalpojumu kopīgai izmantošanai ir pieejami citu dalībvalstu 3. panta 9. punkta a) un b) apakšpunktā minētajām publiskajām iestādēm un Kopienas iestādēm un struktūrām, lai pildītu publiskos uzdevumus, kas var ietekmēt vidi.

5. Šā panta 1., 2. un 3. punktā paredzētie pasākumi telpisko datu kopu un pakalpojumu kopīgai izmantošanai ir pieejami — ar līdzvērtīgiem ekvivalentiem nosacījumiem — struktūrām, kas izveidotas saskaņā ar starptautiskiem nolīgumiem, kuros

Kopiena un dalībvalstis ir puses, lai tās pildītu uzdevumus, kas var ietekmēt vidi.

6. Ja šā panta 1., 2. un 3. punktā paredzētie pasākumi telpisko datu kopu un pakalpojumu kopīgai izmantošanai ir pieejami saskaņā ar 4. un 5. punktu, šos pasākumus var papildināt ar valsts paredzētiem nosacījumiem attiecībā uz to lietošanu.

7. Atkāpjoties no šā panta, dalībvalstis var ierobežot kopīgu izmantošanu, ja tas var apdraudēt tiesiskumu, sabiedrisko drošību, valsts aizsardzību vai starptautiskās attiecības.

8. Neskarot 3. punktu, dalībvalstis nodrošina Kopienas iestādēm un struktūrām piekļuvi telpisko datu kopām un pakalpojumiem saskaņā ar saskaņotiem nosacījumiem. Īstenošanas noteikums, kas reglamentē šādu piekļuvi, pieņem saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto procedūru.

9. Šis pants neskar publisko iestāžu intelektuālā īpašuma tiesību pastāvēšanu vai minēto iestāžu īpašumtiesības attiecībā uz intelektuālo īpašumu.

VI NODAĻA

KOORDINĒŠANA UN PAPILDU PASĀKUMI

18. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka tiek norīkotas atbilstīgas struktūras un mehānismi, lai koordinētu ieguldījumus, ko sniedz visas puses, kuras ir ieinteresētas to telpiskās informācijas infrastruktūrās.

Šīs struktūras koordinē ieguldījumus, ko sniedz, *inter alia*, lietotāji, ražotāji, papildu vērtības pakalpojumu sniedzēji un koordinējošās iestādes attiecībā uz piederīgu datu kopu identificēšanu, lietotāja vajadzībām, informācijas sniegšanu par esošo praksi, kā arī atsauksmēm par šīs direktīvas īstenošanu.

19. pants

1. Komisija ir atbildīga par *INSPIRE* koordinēšanu Kopienas līmenī, un šajā sakarā tai palīdz attiecīgas organizācijas un jo īpaši Eiropas Vides aģentūra.

2. Katra dalībvalsts norīko kontaktpunktu — parasti publisko iestādi — kas saistībā ar šo direktīvu ir atbildīga par sazināšanos ar Komisiju.

20. pants

Šajā direktīvā minētie īstenošanas noteikumi ņem vērā standartus, ko Eiropas standartizācijas iestādes pieņēmušas saskaņā ar Direktīvā 98/34/EK izklāstīto procedūru, kā arī starptautiskos standartus.

VII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

21. pants

1. Dalībvalstis uzrauga savu telpisko datu infrastruktūru ieviešanu un lietošanu. Uzraudzības rezultātus tās dara pastāvīgi pieejamus Komisijai un sabiedrībai.

2. Ne vēlāk kā ... (*) dalībvalstis nosūta Komisijai ziņojumu, kurā ietverts šis apraksts par:

- a) to, kā ir koordinēti telpisko datu kopu un pakalpojumu publiskā sektora nodrošinātāji un lietotāji, kā arī starpniecības iestādes, un par attiecībām ar trešām personām un kvalitātes nodrošināšanas organizēšanu, ciktāl iespējams;
- b) darbībām, kuras veic publiskās iestādes vai trešās personas saistībā ar telpiskās informācijas infrastruktūras darbību un koordināciju;
- c) informāciju attiecībā uz telpiskās informācijas infrastruktūras lietošanu;
- d) nolīgumiem attiecībā uz datu kopīgu lietošanu publisko iestāžu starpā;
- e) šīs direktīvas īstenošanas izmaksām un ieguvumiem.

3. Ik pēc trīs gadiem un pirmo reizi ne vēlāk kā ... (**) dalībvalstis nosūta Komisijai ziņojumu, kurā sniedz atjauninātu informāciju saistībā ar 2. punktā minētajiem jautājumiem.

4. Sīki izstrādātus noteikumus, kas vajadzīgi šā panta īstenošanai, pieņem saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto procedūru.

22. pants

1. Komisijai palīdz komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

23. pants

Līdz ... (***) un pēc tam reizi sešos gados Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu, kura pamatā ir, *inter alia*, ziņojumi no dalībvalstīm saskaņā ar 21. panta 2. un 3. punktu.

Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno priekšlikumus Kопienas rīcībai.

24. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz ... (*) izpildītu šīs direktīvas prasības.

Kad dalībvalstis pieņem šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

25. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

26. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, ...

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

...

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

...

(*) Trīs gadi pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

(**) Seši gadi pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

(***) Septiņi gadi pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

I PIELIKUMS

TELPISKO DATU TEMATI, KAS MINĒTI 6. PANTA A) APAKŠPUNKTĀ, 8. PANTA 1. PUNKTĀ UN 9. PANTA A) APAKŠPUNKTĀ

1. Koordinātu atskaites sistēmas

Sistēmas viennozīmīgai telpiskās informācijas atskaišu norādīšanai telpā ar koordinātu kopu (x, y, z) un/vai platumu, garumu un augstumu, izmantojot ģeodēziskos horizontālos un vertikālos datus.

2. Ģeogrāfisko koordinātu tīklu sistēmas

Saskaņots daudzpakāpju izšķiršanas koordinātu tīkls ar kopēju sākumpunktu un standartizētu tīkla šūnu atrašanās vietu un izmēru.

3. Toponīmi

Rajonu, reģionu, apvidu, lielpilsētu, priekšpilsētu, pilsētu, apdzīvotu vietu vai jebkādu valsts mēroga vai vēsturiskas nozīmes ģeogrāfisku vai topogrāfisku objektu nosaukumi.

4. Administratīvas vienības

Administratīvas vienības, kas sadala apgabalus, kuros dalībvalstīm ir jurisdikcija un/vai kurā tās to īsteno, pašvaldību, reģionu un valsts pārvaldes nolūkā, kas sadalītas ar administratīvo robežu palīdzību.

5. Transporta tīkli

Autoceļi, dzelzceļa, gaisa un ūdens transporta tīkli un ar tiem saistītā infrastruktūra. Tie ietver arī dažādu tīklu savienojumus. Tie ietver arī Eiropas transporta tīklu, kā tas definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 1692/96/EK (1996. gada 23. jūlijs) par Kopienas pamatnostādņēm Eiropas transporta tīkla attīstībai⁽¹⁾ un minētā lēmuma turpmākajos grozījumos.

6. Hidrogrāfija

Hidrogrāfijas elementi, tostarp jūras teritorijas un visas citas ūdenstilpnes un ar tiem saistītie elementi, tostarp upju baseini un apakšbaseini. Attiecīgā gadījumā atbilstīgi definīcijām, kas izklāstītas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā⁽²⁾, un tīklu veidā.

7. Aizsargājamas teritorijas

Teritorijas, kas noteiktas vai pārvaldītas saistībā ar starptautiskiem, Kopienas un dalībvalstu tiesību aktiem, lai nodrošinātu īpašu dabas aizsardzības mērķu īstenošanu.

⁽¹⁾ OV L 228, 9.9.1996., 1. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar OV L 201, 7.6.2004. 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Lēmumu Nr. 2455/2001/EK (OV L 331, 15.12.2001., 1. lpp.).

II PIELIKUMS

TĒLPISKO DATU TEMATI, KAS MINĒTI 6. PANTA A) APAKŠPUNKTĀ, 8. PANTA 1. PUNKTĀ UN 9. PANTA B) APAKŠPUNKTĀ

1. Augstums

Digitāli augstuma modeļi zemes, ledus un jūras virsmai. Tie ietver arī sauszemes reljefu, dziļumu un krasta līniju.

2. Adrese

Objektu ģeogrāfiskā atrašanās vieta, pamatojoties uz adreses identifikatoriem; parasti tie ir ceļu nosaukumi, māju numuri, pasta indeksi.

3. Kadastrālie zemes gabali

Teritorijas, kuras nosaka kadastrālie reģistri vai tiem līdzvērtīgas sistēmas.

4. Zemes segums

Zemes virsmas fiziskais un bioloģiskais segums, tostarp mākslīgu virsmu, lauksaimniecības teritoriju, mežu, (daļēji) dabisku platību, mitrzemju, ūdenstilpņu fiziskais un bioloģiskais segums.

5. Ortogonālā fotogrāfiskā informācija

Zemes virsmas attēli ar piekārtotu norādi par ģeogrāfisko novietojumu telpā, kas saņemti no satelīta vai gaisā esošiem sensoriem.

6. Ģeoloģija

Ģeoloģiskais stāvoklis, ko raksturo uzbūve un struktūra. Tostarp informācija par pamatiežiem, ūdens nesējslāņiem un ģeomorfoloģiju.

III PIELIKUMS

TELPISKO DATU TEMATI, KAS MINĒTI 6. PANTA B) APAKŠPUNKTĀ UN 9. PANTA B) APAKŠPUNKTĀ

1. Statistikas vienības

Vienības, kuras izmanto statistikas informācijas izplatīšanā vai lietošanā.

2. Ēkas

Ēku ģeogrāfiskā atrašanās vieta

3. Augsne

Augsnes un tās apakškārtas stāvoklis, ko raksturo dziļums, faktūra, struktūra un daļiņu un organisko vielu saturs, akmeņainība, erozija un, attiecīgā gadījumā, vidējais slīpums un prognozējamā ūdens uzkrāšanas spēja.

4. Zemes izmantošana

Teritorijas stāvoklis, ko raksturo tās pašreizējās un nākotnē plānotās funkcionālās izmantošanas dimensija vai sociāli ekonomiskais izmantošanas nolūks (piemēram, zeme dzīvojamiem namiem, rūpnieciskiem, komerciāliem, lauksaimniecības, mežniecības, atpūtas mērķiem).

5. Cilvēku veselība un drošība

Dominējošo pataloģiju (alerģiju, vēža, elpošanas ceļu slimību, utt.) ģeogrāfiskā izplatība, informācija, kas norāda uz ietekmi uz veselību (biomarkeri, auglības mazināšana, epidēmijas) vai cilvēku labklājību (nogurumu, stresu, utt.), kas tieši (gaisa piesārņojums, ķīmiskās vielas, ozona slāņa noplicināšanās, trokšņi, utt.) vai netieši (pārtika, ģenētiski modificēti organismi, utt.) saistīta ar vides kvalitāti.

6. Komunālie un valsts dienesti

Tas ietver tādu komunālo dienestu iekārtas kā kanalizācija, atkritumu apsaimniekošana, energoapgāde un ūdens apgāde, administratīvos un sociālos valsts dienestus, piemēram, valsts administrāciju, civilās aizsardzības novietnes, skolas un slimnīcas.

7. Vides monitoringa iekārtas

Vides monitoringa iekārtu atrašanās vietas un pārvaldība, kas ietver emisiju, apkārtējās vides stāvokļa un citu ekosistēmas parametru (bioloģiskās daudzveidības, veģetācijas ekoloģisko apstākļu, utt.) novērošanu un mērīšanu, ko veic publiskās iestādes vai publisko iestāžu vārdā.

8. Ražošanas un rūpniecības iekārtas

Rūpniecības ražošanas novietnes, tostarp iekārtas, kas iekļautas Padomes Direktīvā 96/61/EK (1996. gada 24. septembris) par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli⁽¹⁾, un iekārtas, ko izmanto ūdens ņemšanai, kalnrūpniecībā vai uzglabāšanai.

9. Lauksaimniecības un akvakultūras iekārtas

Lauksaimniecības ierīces un ražošanas iekārtas (tostarp apūdeņošanas sistēmas, siltumnīcas un staļļi).

10. Iedzīvotāju sadalījums — demogrāfija

Iedzīvotāju ģeogrāfiskais sadalījums, tostarp iedzīvotāju raksturojumi un darbības līmeņi, grupējot pēc koordinātu tīkla, reģiona, administratīvām vai citām analītiskām vienībām.

11. Apgabala pārvaldības/ierobežojumu/reglamentētas zonas un ziņošanas vienības

Apgabali, ko pārvalda, reglamentē vai lieto, lai sniegtu ziņojumus starptautiskā, Eiropas, valsts, reģiona un pašvaldības līmenī. Ietver izgāztuves, liegumus ap dzeramā ūdens avotiem, pret nitrātiem jutīgas zonas, reglamentētus kuģu ceļus jūrā vai lielos iekšzemes ūdeņos, atkritumu izgāšanas apgabalus, zonas ar trokšņu ierobežojumiem, zonas, kurās atļauta ģeoloģisko atradņu izpēte un izraktnu ieguve, upju baseinu apgabalus, attiecīgas ziņošanas vienības un krasta zonas apsaimniekošanas apgabalus.

12. Dabas apdraudējuma zonas

Apgabali, kam raksturīgi dabas apdraudējumi (visas atmosfēriskās, hidroloģiskās, seismiskās, vulkāniskās parādības un dabiskie ugunsgrēki, kas sakarā ar atrašanās vietu, apjomu vai biežumu var nopietni skart sabiedrību), piemēram, plūdi, zemes nogrūvumi un iegrimšana, lavīnas, mežu ugunsgrēki, zemestrīces un vulkānu izvirdumi.

13. Atmosfēras apstākļi

Fizikālie atmosfēras apstākļi. Tie ietver telpiskos datus, kuru pamatā ir mērījumi vai modeļi, vai to kombinācija, kā arī norādes par to veikšanas vietu.

⁽¹⁾ OV L 257, 10.10.1996., 26. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu Nr. 166/2006 (OV L 33, 4.2.2006., 1. lpp.).

14. Meteoroloģiski ģeogrāfiskie elementi
Laika apstākļi un to mērījumi; nokrišņi, temperatūra, iztvaikošana, vēja ātrums un virziens.
 15. Okeanogrāfiski ģeogrāfiskie elementi
Okeānu fizikālie apstākļi (straumes, sāļums, viļņu augstums, utt.).
 16. Jūru reģioni
Pēc noteiktām kopīgām iezīmēm izveidotos apgabalos un apakšapgabalos sadalītu jūru un sālsūdens ūdenstilpņu fiziskie stāvokļi.
 17. Bioģeogrāfiskie reģioni
Apgabali ar relatīvi viendabīgiem ekoloģiskiem apstākļiem un noteiktām kopīgam iezīmēm.
 18. Dzīvotnes un biotopi
Ģeogrāfiskie apgabali, kuros ir īpaši ekoloģiskie apstākļi, procesi, struktūra, un (dzīvības atbalsta) funkcijas, kas fiziski atbalsta organismus, kuri tajos dzīvo. Tie ietver pilnīgi un daļēji dabīgas sauszemes vai ūdens platības, ko raksturo ģeogrāfiski, abiotiski un biotiski faktori.
 19. Sugu izplatība
Dzīvnieku un augu sugu ģeogrāfiskais sadalījums, grupējot pēc koordinātu tīkla, reģiona, administratīvām vai citām analītiskām vienībām.
 20. Enerģijas resursi
Enerģijas resursi, tostarp ogļūdeņraži, ūdens enerģija, bioenerģija, saules enerģija, vēja enerģija, utt., attiecīgā gadījumā ietverot informāciju par dziļumu/augstumu attiecībā uz resursu apmēru.
 21. Derīgo izrakteņu resursi
Derīgo izrakteņu resursi, tostarp metālu rūdas, rūpnieciski iegūstamie izrakteņi, utt., attiecīgā gadījumā ietverot informāciju par dziļumu/augstumu attiecībā uz resursu apmēru.
-

PAZIŅOJUMS PAR PADOMES APSVĒRUMIEM

I IEVADS

Komisija 2004. gada 26. jūlijā Padomei iesniedza priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko izveido telpiskās informācijas infrastruktūru Kopienā (*INSPIRE*). Priekšlikums balstās uz Līguma 175. panta 1. pantu.

Eiropas Parlaments 2005. gada 7. jūnijā pieņēma atzinumu pirmajā lasījumā.

Reģionu komiteja 2004. gada 20. septembrī nolēma nesniegt atzinumu.

Ekonomikas un sociālo lietu komiteja 2005. gada 9. februārī pieņēma atzinumu.

Padome 2006. gada 23. janvārī pieņēma kopējo nostāju saskaņā ar Līguma 251. panta 2. punktu.

II MĒRĶIS

Ar ierosināto direktīvu izveido juridisku sistēmu telpiskās informācijas infrastruktūras Eiropā izveidošanai un darbībai, lai izstrādātu, īstenotu, pārraudzītu un novērtētu Kopienas politiku visos līmeņos un nodrošinātu sabiedrības informēšanu.

Viens no *INSPIRE* galvenajiem mērķiem ir samazināt šķēršļus datu apmaiņai publisko tiesību iestāžu starpā, jo īpaši vides jomā, un padarīt telpiskos datus vairāk un labāk pieejamus Kopienas politikas veidošanai un Kopienas politikas īstenošanai dalībvalstīs visos līmeņos. *INSPIRE* koncentrējas uz vides politiku, bet ir pieejama lietošanai un turpmākai paplašināšanai citās nozarēs.

III KOPĒJĀS NOSTĀJAS ANALĪZE

Vispārēji noteikumi

Kopējā nostājā tieši, daļēji vai pēc būtības ir iekļauta lielākā daļa grozījumu, ko Eiropas Parlaments pieņēmis pirmajā lasījumā. Jo īpaši tajā iekļauti sākotnējā Komisijas priekšlikuma grozījumi, pārgrupējot pantus, vienkāršojot definīcijas un precizējot darbības jomu. Tomēr kopējā nostājā iekļautas arī vairākas pārmaiņas, kas nav ietvertas atzinumā, ko Eiropas Parlaments pieņēmis pirmajā lasījumā, un sākotnējā Komisijas priekšlikumā. Kopējā nostājā:

- paredzēti nosacījumi attiecībā uz sabiedrības piekļuvi telpisko datu kopām un pakalpojumiem un datu kopīgu lietošanu publisko tiesību iestāžu starpā saistībā ar pašreizējiem Kopienas tiesību aktiem,
- precizēta iespēja licencēt un pieprasīt maksājumu no citām publisko tiesību iestādēm par telpisko datu kopas un pakalpojumus lietošanu; un
- ieviesti pasākumi līdzsvarotai un efektīvākai direktīvu mērķu sasniegšanai (pārraudzības un ziņošanas, izmaksu un ieguvumu analīzes noteikumu racionalizācija).

Būtiskie grozījumi ir aplūkoti šādās iedaļās.

Vispārīgi noteikumi, definīcijas, darbības joma (1. līdz 4. pants)

Kopējā nostāja neatbilst EP 6. grozījumam. Direktīvas mērķis un darbības jomā 1. pantā atbilst sākotnējam Komisijas priekšlikumam un tā juridiskajam pamatam. Kopējās nostājas tekstā nav atsauce uz "tiešu vai netiešu" ietekmi uz vidi, tomēr papildu 4. apsvērums pievēršas šim jautājumam.

Padome piekrīt EP 7. grozījuma un ar to saistītā 2. grozījuma būtībai. Tomēr tā pieņēma Komisijas uzskatu, ka nebūtu juridiski pareizi Kopienas iestāžu un struktūru saistības ietvert direktīvā.

2. pantā norādīts, ka direktīvu piemērotu, neskarot Direktīvu Nr. 2003/4/EK par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un Nr. 2003/98/EK par valsts sektora informācijas atkalizmantošanu.

3. pantā ieviestas terminu "savstarpēja izmantojamība", "INSPIRE ģeoportāls" papildu definīcijas un ierobežota definīcijas "publisko tiesību iestāde" darbības joma.

4. panta 2., 4., 5. un 6. punktā precizēta to telpisko datu kopu darbības joma, uz ko attiecas direktīva. 4. panta 7. punkts ierobežo komitejas kompetenci grozīt datu tematus pielikumā.

9. un 10. grozījumus nepieņēma, jo Padome neuzskata, ka tie tekstu precizē.

Metadati, telpisko datu kopu un pakalpojumu savstarpējā izmantojamība (5. līdz 10. pants)

Kopējās nostājas komponenti, kā arī īstenošanas noteikumi ir precizēti kopējās nostājas 5. pantā. 6. pantā minēto metadatu radīšanas grafiks atbilst EP 15. grozījuma grafikam, ņemot vērā kopējās nostājas 5. panta 4. punkta jauno tekstu.

7. pantā ieviesti papildu nosacījumi to īstenošanas noteikumu projekta izstrādāšanai, ar ko paredz tehniskos noteikumus savstarpējai izmantojamībai, jo īpaši izmaksu un ieguvumu apsvērumu, standartu un darbību integrāciju starptautiskā līmenī un atsauce uz pašreizējiem tehniskiem līdzekļiem. Izmaksu un ieguvumu analīzes apsvērumi ir iekļauti 7. panta 2. punktā, kas ietver papildu prasību, lai Komisija uzņemtos veikt izmaksu un ieguvumu analīzi, pirms sagatavo īstenošanas noteikumu priekšlikumus. Šādu noteikumu pieņemšana neuzliek nevienai dalībvalstij pārmērīgu izmaksu slogu. 7. panta 3. punktā precizēta tikko apkopoto un citu telpisko datu kopu un pakalpojumu pielāgošana.

8. panta 2. punkta a) apakšpunktā teksts "kopēja viennozīmīgu identifikatoru sistēma" ir aizstāts ar tekstu "risinājumi, kas nodrošina telpisko objektu nepārprotamu noteikšanu un kuriem var attiecīgi uzrādīt valstu pastāvošo sistēmu identifikatorus, lai nodrošinātu to savstarpējo izmantojamību", lai izvairītos no kāda īpaša tehniska risinājuma izmantošanas.

13., 14., 16., 17., 18., 19., 21., 22. un 23. grozījums ir pieņemts pilnībā vai daļēji pārstrādātajā tekstā.

20. grozījums nav pieņemts, jo atsauci uz "netiešu ietekmi uz vidi" uzskatīja par pārāk aptuvenu (sk. 1. pantu).

Tikla pakalpojumi (11. līdz 16. pants)

Lai nodrošinātu konsekvenci īstenošanā, 13. pantā paredzētais plašs saraksts attiecībā uz iemesliem ierobežotajai piekļuvei ir identisks tam, kas ir 4. panta 2. punktā Direktīvā 2003/4/EK par vides informācijas pieejamību sabiedrībai. Papildus 13. panta 3. punktā paredzēts, ka sabiedrības piekļuve telpiskajiem datiem atbilst Direktīvai 95/46/EK par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un par šādu datu brīvu apriti.

14. pantā kopējā nostāja ļauj dalībvalstīm piemērot maksājumus un/vai licences nodrošinātai piekļuvei, ja tas ir vajadzīgs, lai saglabātu telpisko datu kopas un pakalpojumus vai izpildītu prasības attiecībā uz pašreizējo starptautisko telpisko datu infrastruktūru.

24., 25., 26., un 27. grozījumu nepieņēma pārstrādātajā tekstā.

Datu koplietošana (17. pants)

Kopējās nostājas 17. pantā precizēta datu koplietošanas darbības joma starp publisko tiesību iestādēm vienā dalībvalstī, publisko tiesību iestādēm vairākās dalībvalstīs, Kopienas iestādēm un struktūrām un ar starptautisku nolīgumu izveidotām struktūrām. 17. panta 2. punktā mēģināts novērst praktiskus šķēršļus no lietošanas viedokļa (piemēram, publisko tiesību iestādes darbiniekam, kas izmanto datus no datora), bet 17. panta 3. punktā paredzēta iespēja datu sniedzējiem atgūt izmaksas no dalībvalstu publisko tiesību iestādēm un Kopienas struktūrām, tādējādi nodrošinot datu kvalitātes un aktualitātes saglabāšanu. Ja rodas izmaksas, tad tās rodas publisko tiesību iestāžu līmenī un nevis no lietošanas viedokļa. 17. panta 9. punktā nodrošināta intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzība. Uz šiem jautājumiem attiecas arī jauns 22., 23. un 24. apsvērumus. 21. apsvērumus attiecas uz 28. grozījumu.

29. grozījumu nepieņēma, jo uzskatīja, ka tas lieki paplašina datu koplietošanas prasības.

30. grozījums ir aizstāts ar 17. panta jaunu tekstu.

Vispārējā sākotnējā 24. panta jēga — kopīgi īstenošanas noteikumi datu koplietošanai — (32. grozījums) Padomei nav pieņemams.

Koordinācijas un papildu pasākumi, nobeiguma noteikumi (18. līdz 26. pants)

Nav īpaša uzsvara uz pilnvaru un pienākumu sadalījumu dalībvalstīs attiecībā uz to iesaistītajām struktūrām (33., 34. un 4. grozījums) kopējās nostājas 18. pantā un 19. panta 2. punktā, tomēr Padome pantos uzskata šo nozīmi.

Jaunais kopējās nostājas 21. panta un papildu 31. apsvēruma teksts racionalizē direktīvas pārraudzības un ziņošanas prasības salīdzinājumā ar 37. grozījumu. 24. pantā ir mazliet pagarināts transponēšanas termiņš.

35., 36. un 38. grozījums ir pieņemts.

Pielikumi

Telpisko datu temati “ceļa negadījumi”, (43. grozījums, 6. punkts) un “telekomunikācijas” (44. grozījums, 7. punkts) nav iekļauti kopējā nostājā, jo tie neattiecas uz *INSPIRE* mērķi.

47. grozījums ir daļēji pieņemts III pielikuma 11. punktā.

39., 40., 41., 42., 45., 46., 48. un 49. grozījumi ir pieņemti.

IV SECINĀJUMS

Ar veiktajām izmaiņām Komisijas priekšlikumā Padome tiecas nodrošināt savietojamību ar pašreizējiem Kopienas tiesību aktiem un stabilu informācijas vākšanu. Neskatoties uz šīm pārmaiņām, Padomes kopējā nostāja atbilst lielākajai daļai Eiropas Parlamenta grozījumiem un nodrošina labu pamatu turpmākām sarunām.

KOPĒJĀ NOSTĀJA (EK) Nr. 6/2006,**ko Padome pieņēmusi 2006. gada 10. martā,****lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (pārstrādāšana)**

(2006/C 126 E/03)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 141. panta 3. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Padomes Direktīva 76/207/EEK (1976. gada 9. februāris) par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba, profesionālās izglītības un izaugsmes iespējām un darba apstākļiem ⁽³⁾, un Padomes Direktīva 86/378/EEK (1986. gada 24. jūlijs) par vienlīdzīgas attieksmes principa pret vīriešiem un sievietēm īstenošanu sociālā arnodrošinājuma sistēmā ⁽⁴⁾ ir nozīmīgi grozītas ⁽⁵⁾. Padomes Direktīvā 75/117/EEK (1975. gada 10. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu, ievērojot principu par vienlīdzīgu atalgojumu vīriešiem un sievietēm ⁽⁶⁾, un Padomes Direktīvā 97/80/EK (1997. gada 15. decembris) par pierādīšanas pienākumu diskriminācijas gadījumos, kas pamatojas uz dzimumu ⁽⁷⁾, arī ir ietverti noteikumi, kuru nolūks ir vienlīdzīgas attieksmes starp vīriešiem un sievietēm principa īstenošana. Tā kā tagad minētajās direktīvās tiek izdarīti turpmāki grozījumi, attiecīgos noteikumus ir vēlams pārstrādāt, vienā tekstā apkopojot šajā jomā esošos noteikumus, kā arī jauninājumus atbilstīgi Eiropas Kopienas Tiesas (turpmāk — "Tiesa") judikatūrai.

(2) Vienlīdzība starp vīriešiem un sievietēm ir Kopienas tiesību pamatprincips saskaņā ar Līguma 2. pantu un 3. panta 2. punktu, kā arī Tiesas judikatūru. Šie Līguma noteikumi paredz, ka līdztiesība starp vīriešiem un sievietēm ir Kopienas "uzdevums" un "mērķis", un uzliek pienākumu veicināt to visās tās darbībās.

(3) Tiesa uzskata, ka principa par vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm būtība nevar aprobežoties ar tādas diskriminācijas aizliegumu, kas pamatojas uz personas dzimumu. Saskaņā ar tā nolūku un tiesību veidu, ko šis princips cenšas aizsargāt, tas tāpat piemērojams attiecībā uz diskrimināciju, kas rodas saistībā ar personas dzimuma maiņu.

(4) Līguma 141. panta 3. punkts tagad paredz īpašu juridisko pamatu Kopienas pasākumu pieņemšanai, lai nodrošinātu vienādu iespēju un vienlīdzīgas attieksmes principa nodarbinātības un profesiju jautājumos, tostarp vienādas darba samaksas par tādu pašu darbu vai vienādas vērtības darbu principa piemērošanu.

(5) Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. un 23. pantā arī aizliegta diskriminācija dzimuma dēļ un paredzētas tiesības saņemt vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm visās jomās, tostarp nodarbinātības, darba un samaksas jomā.

(6) Uzmākšanās un seksuāla uzmākšanās ir pretrunā principam par vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm un tādēļ šās direktīvas nolūkos tā ir diskriminācija dzimuma dēļ. Minētie diskriminācijas veidi sastopami ne tikai darba vietā, bet arī saistībā ar nodarbinātības, profesionālās izglītības un paaugstināšanas pieejamību. Tādēļ tos būtu jāaizliedz un jāpakļauj efektīvām, preventīvām un samērīgām sankcijām.

⁽¹⁾ OV C 157, 28.6.2005., 83. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2005. gada 6. jūlija Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts), Padomes 2006. gada 10. marta Kopēja nostāja un Eiropas Parlamenta Nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

⁽³⁾ OV L 39, 14.2.1976., 40. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/73/EK (OV L 269, 5.10.2002., 15. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 225, 12.8.1986., 40. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/97/EK (OV L 46, 17.2.1997., 20. lpp.).

⁽⁵⁾ Sk. I pielikuma A daļu.

⁽⁶⁾ OV L 45, 19.2.1975., 19. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 14, 20.1.1998., 6. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 98/52/EK (OV L 205, 22.7.1998., 66. lpp.).

(7) Šajā kontekstā darba devēji un personas, kas atbild par profesionālo izglītību, būtu jānodrošina veikt pasākumus, lai apkarotu visus diskriminācijas veidus dzimuma dēļ un, jo īpaši, veikt aizsargpasākumus pret uzmākšanos un seksuālu uzmākšanos darba vietā, un saistībā ar nodarbinātības, profesionālās izglītības un paaugstināšanas pieejamību saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem un praksi.

- (8) Vienādas darba samaksas princips par tādu pašu darbu vai vienādas vērtības darbu, kā noteikts Līguma 141. pantā un atbilstīgi Tiesas judikatūrai, ir būtisks tā principa aspekts, kas nosaka vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm, kā arī būtiska un neaizstājama *acquis communautaire* daļa, tostarp Tiesas prakses daļa attiecībā uz diskrimināciju dzimuma dēļ. Tādēļ ir lietderīgi joprojām nodrošināt tā īstenošanu.
- (9) Saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru, lai novērtētu to, vai darba ņēmēji veic vienu un to pašu darbu ar vienādas vērtības darbu, būtu jānosaka, vai, ņemot vērā daudzus faktorus, tādus kā darba veids, kvalifikācija un darba apstākļi, darba ņēmējus var uzskatīt par tādiem, kas ir salīdzināmā situācijā.
- (10) Tiesa ir noteikusi, ka noteiktos apstākļos vienādas darba samaksas princips attiecas ne tikai uz gadījumiem, kad vīrieši un sievietes strādā pie viena darba devēja.
- (11) Dalībvalstīm, sadarbojoties ar sociāliem partneriem, būtu jāturpina risināt problēmu par ilgstošu atalgojuma atšķirību dzimumos, izmantojot tādus līdzekļus kā elastīgs darba laiks, kas dod iespēju gan vīriešiem, gan sievietēm sekmīgāk saskaņot ģimenes un darba dzīves pienākumus. Tas varētu ietvert arī atbilstīgu bērna kopšanas atvaļinājumu, kuru varētu izmantot jebkurš no vecākiem un tādās bērnu aprūpes nodrošināšanu, kas ir pieejama un finansiālā ziņā reāla, kā arī aprūpi apgādājamām personām.
- (12) Būtu jāpieņem īpaši pasākumi, lai nodrošinātu vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmās un precīzāk noteiktu tā darbības jomu.
- (13) Tiesa 1990. gada 17. maija spriedumā Lietā 262/88 ⁽¹⁾, noteica, ka visu veidu nodarbinātības pensijas ir darba samaksas elements Līguma 141. panta nozīmē.
- (14) Lai gan darba samaksas jēdziens Līguma 141. panta nozīmē neietver sociālās nodrošināšanas pabalstus, šobrīd ir skaidri noteikts, ka ierēdņu pensiju sistēma ietilpst vienādas darba samaksas principa darbības jomā, ja pabalsti, kas jāmaksā saskaņā ar sistēmu, tiek maksāti darbiniekam/–cei viņa/–s darba attiecību dēļ, neatkarīgi no fakta, ka šī sistēma ir daļa no vispārējās tiesību aktos noteiktās sistēmas. Saskaņā ar Tiesas spriedumiem lietā C-7/93 ⁽²⁾ un lietā C-351/00 ⁽³⁾ šis nosacījums ir izpildīts, ja pensiju sistēma attiecas uz īpašu darbinieku kategoriju un tās pabalsti ir tieši saistīti ar nostrādāto laiku un aprēķināti, ņemot vērā ierēdņa galīgo algu. Tādēļ precizitātes nolūkos būtu lietderīgi izstrādāt īpašu noteikumu.
- (15) Tiesa ir apstiprinājusi, ka gadījumā ja uz vīriešu un sieviešu dzimuma darba ņēmēju iemaksām noteiktu izmaksu pensiju sistēmā attiecas Līguma 141. pants, jebkura nevienādība darba devēju iemaksās noteiktu izmaksu fondētās sistēmās, kura rodas, piemērojot aktuāros koeficientus atkarībā no dzimuma, nav vērtējama pēc šā paša noteikuma.
- (16) Piemēram, noteiktu izmaksu fondētu sistēmu gadījumā daži elementi, piemēram, tādi kā periodiskas pensijas daļas pārrēķināšana kapitāla summā, pensiju tiesību pārskaitīšana, kompensāciju pensija, ko izmaksā apgādājamai personai apmaiņā pret to, ka atsakās no pensijas daļas, vai samazinātā pensija, darba ņēmējam brīvprātīgi aizejot priekšlaicīgā pensijā, var būt atšķirīgi, ja atšķirība summās rodas no aktuāro faktoru izmantošanas, kas katram dzimumam ir atšķirīgi laikā, kad sistēma tiek finansēta.
- (17) Ir vispāratzīts, ka pabalstus, kuri maksājami saistībā ar nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmu, nav jāuzskata par atalgojumu, ciktāl tie attiecas uz nodarbinātības laiku līdz 1990. gada 17. maijam, izņemot gadījumus, kad darba ņēmēji vai viņu pārstāvji ir ierosinājuši tiesas prāvu vai iesnieguši līdzvērtīgu prasību saskaņā ar attiecīgiem dalībvalsts tiesību aktiem līdz minētajai dienai. Tādēļ attiecīgi jāierobežo vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošana.
- (18) Tiesa konsekventi pieturējusies pie tā, ka Barbera protokols ⁽⁴⁾ neskar tiesības pievienoties nodarbinātības pensiju sistēmai, un ka sprieduma lietā 262/88 iedarbības laikā ierobežojumi neattiecas uz tiesībām pievienoties nodarbinātības pensiju sistēmai. Tiesa arī nolēma, ka darba ņēmējiem, kuri īsteno tiesības pievienoties nodarbinātības pensiju sistēmai, var piemērot valstu noteikumus, ar ko nosaka laika ierobežojumus pieteikumu iesniegšanai tiesā atbilstīgi valsts tiesību aktiem, ja šādi noteikumi šādam darbību veidam nav mazāk labvēlīgi nekā noteikumi citām darbībām saskaņā ar valsts tiesību aktiem, un ja tie nepadara Kopienas piešķirto tiesību

⁽¹⁾ C-262/88, *Barber v. Guardian Royal Exchange Assurance Group* (1990, ECR I-1889).

⁽²⁾ C-7/93, *Bestuur van het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds v G. A. Beune* (1994, ECR I-4471).

⁽³⁾ C-351/00, *Pirkko Niemi* (2002, ECR I-7007).

⁽⁴⁾ 17. protokols par Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 141. pantu (1992).

- īstenošanu praksē par neiespējamu. Tiesa tāpat uzsvēra, ka tas, ka darba ņēmējs ar atpakaļejošu spēku var pievienoties nodarbinātības pensiju sistēmai, neļauj darba ņēmējam izvairīties no iemaksām par attiecīgo dalības periodu.
- (19) Vienlīdzīgas pieejas darba iespējām un ar tām saistītās profesionālās izglītības nodrošināšana ir pamats, piemērojot vienlīdzīgas attieksmes pret vīriešiem un sievietēm principa piemērošanā nodarbinātības un profesionālajā jomā. Tādēļ izņēmumam attiecībā uz šo principu būtu jāattiecas tikai uz tām profesionālajām darbībām, kurās konkrēta dzimuma personu nodarbināšanu nosaka profesionālo darbību raksturs vai situācija, kurā tās veic, ar noteikumu, ka izvirzītais mērķis ir likumīgs un atbilst proporcionalitātes principam.
- (20) Šī direktīva neskar biedrošanās tiesības, tostarp tiesības veidot apvienības ar citiem un pievienoties apvienībām savu interešu aizsardzībai. Pasākumi saskaņā ar Līguma 141. panta 4. punktu var ietvert dalību vai darbības turpināšanu organizācijās vai apvienībās, kuru galvenais mērķis ir vienādas attieksmes pret vīriešiem un sievietēm principa īstenošana praksē.
- (21) Diskriminācijas aizliegumam nevajadzētu skart tādu pasākumu saglabāšanu vai pieņemšanu, kuru mērķis ir novērst vai kompensēt zaudējumus, ko cietusi viena dzimuma personu grupa. Šādi pasākumi pieļauj viena dzimuma personu organizāciju pastāvēšanu, ja to galvenais mērķis ir veicināt minēto personu īpašās vajadzības un veicināt vīriešu un sieviešu līdztiesību.
- (22) Saskaņā ar Līguma 141. panta 4. punktu, lai praksē nodrošinātu pilnīgu līdztiesības principa starp vīriešiem un sievietēm īstenošanu darba dzīvē, vienlīdzīgas attieksmes princips neliedz dalībvalstīm iespēju saglabāt vai pieņemt pasākumus, ar ko paredz īpašas priekšrocības, lai nepietiekami pārstāvētajam dzimumam atvieglotu iesaistīšanos profesionālajā darbā vai lai novērstu vai kompensētu viņu profesionālās izaugsmes trūkumus. Ņemot vērā pašreizējo situāciju un ievērojot Amsterdamas Līguma deklarāciju Nr. 28, dalībvalstu mērķim, pirmkārt, vajadzētu būt sieviešu stāvokļa uzlabošanai darba dzīvē.
- (23) No Tiesas prakses ir skaidrs, ka nelabvēlīga attieksme pret sievieti saistībā ar grūtniecību vai maternitāti ir tieša diskriminācija dzimuma dēļ. Tādēļ šāda attieksme būtu skaidri jāietver šajā direktīvā.
- (24) Tiesa ir konsekventi atzinusi, ka saistībā ar vienlīdzīgas attieksmes principu ir likumīgi aizsargāt sievietes bioloģisko stāvokli grūtniecības un maternitātes laikā un ieviest maternitātes aizsardzības pasākumus kā līdzekli, lai sasniegtu patstāvīgu līdztiesību. Tāpēc šai direktīvai nevajadzētu skart Padomes Direktīvu 92/85/EEK (1992. gada 19. oktobris) par pasākumu ieviešanu, lai veicinātu darba drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti⁽¹⁾. Šai direktīvai nevajadzētu skart Padomes Direktīvu 96/34/EK (1996. gada 3. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamat nolīgumu attiecībā uz bērna kopšanas atvaļinājumu⁽²⁾.
- (25) Precizitātes dēļ ir arī lietderīgi izstrādāt skaidru noteikumu to grūtniecības un dzemdību atvaļinājumā esošu sieviešu darba tiesību aizsardzībai, un jo īpaši viņu tiesības atgriezties tajā pašā vai līdzvērtīgā amatā, neciešot nekādu nosacījumu un apstākļu pasliktināšanos šī atvaļinājuma dēļ un gūstot labumu no jebkādas darba apstākļu uzlabošanās, uz kuriem tām būtu tiesības to prombūtnes laikā.
- (26) Padomes un Padomē sanākušo nodarbinātības un sociālās politikas ministru 2000. gada 29. jūnija rezolūcijā par sieviešu un vīriešu proporcionālu līdzdalību ģimenes un darba dzīvē⁽³⁾ dalībvalstis tika mudinātas apsvērt savu attiecīgo tiesību sistēmu darbības jomas izpēti, lai nodarbinātiem vīriešiem piešķirtu personiskas un citam nenododamas tiesības uz tēva atvaļinājumu saistībā ar bērna dzimšanu, saglabājot viņu ar darbu saistītās tiesības.
- (27) Līdzīgi apsvērumi attiecas uz to, kā dalībvalstīs vīriešiem un sievietēm piešķir personiskas un citam nenododamas tiesības uz atvaļinājumu pēc bērna adopcijas. Dalībvalstu ziņā ir noteikt to, vai piešķirt šādas tiesības uz tēva atvaļinājumu saistībā ar bērna dzimšanu un/vai adopcijas atvaļinājumu, kā arī noteikt visus nosacījumus, izņemot atlaišanu no darba un atgriešanos darbā, kuri ir ārpus šīs direktīvas darbības jomas.
- (28) Lai efektīvi īstenotu vienlīdzīgas attieksmes principu, dalībvalstīm jāievieš piemērotas procedūras.
- (29) Atbilstošu tiesas un administratīvo procedūru nodrošināšana šajā direktīvā noteikto pienākumu izpildei ir būtiska, lai efektīvi īstenotu vienlīdzības principu.
- (30) Noteikumu pieņemšanai attiecībā uz pierādīšanas pienākumu ir liela nozīme, lai nodrošinātu vienlīdzības principa efektīvu piemērošanu. Kā Tiesa ir paziņojusi, tādēļ būtu jāizstrādā noteikums, lai nodrošinātu, ka pierādīšanas pienākums pāriet pie atbildētāja, ja tas ir *prima facie* diskriminācijas gadījums, izņemot attiecībā uz procesiem, kuros apstākļu izmeklēšana ir tiesas vai citas

(1) OV L 348, 28.11.1992., 1. lpp.

(2) OV L 145, 19.6.1996., 4. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/75/EK (OV L 10, 16.1.1998., 24. lpp.).

(3) OV C 218, 31.7.2000., 5. lpp.

- kompetentas valsts iestādes kompetencē. Tomēr jāprecizē, ka to faktu izvērtēšana, pēc kuriem var uzskatīt, ka ir notikusi tieša vai netieša diskriminācija, joprojām ir attiecīgās valsts iestādes kompetencē saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai praksi. Turklāt dalībvalstu uzdevums ir jebkurā piemērotā procesa posmā ieviest noteikumus par pierādījumiem, kas ir labvēlīgāki prasītājiem.
- (31) Lai turpmāk uzlabotu aizsardzību, kas tiek piedāvāta šajā direktīvā, arī apvienībām, organizācijām un citām juridiskajām personām vajadzētu būt tiesīgām iesaistīties tiesvedībā, kā to nosaka dalībvalstis, vai nu sūdzības iesniedzēja vārdā, vai viņu atbalstot, neierobežojot attiecīgās valsts procesuālos noteikumus par pārstāvību un aizstāvību.
- (32) Ņemot vērā tiesību uz efektīvu tiesisko aizsardzību būtisko raksturu, ir lietderīgi nodrošināt, lai darbinieki joprojām saņemtu šādu aizsardzību arī pēc tam, kad attiecības, ar kurām iespējams ir pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips, ir beigušās. Darbiniekam, kas aizstāv atbilstīgi šai direktīvai aizsargāto personu vai šādas personas vārdā sniedz liecību, vajadzētu būt tiesībām uz tādu pašu aizsardzību.
- (33) Tiesa ir skaidri noteikusi, ka efektivitātes labad vienlīdzīgas attieksmes princips nozīmē, ka kompensācijai, ko piešķir par jebkuru pārkāpumu, jābūt atbilstīgai nodarītajam kaitējumam. Turklāt ir atbilstoši nepieļaut šādas kompensācijas galīgā ierobežojuma iepriekšēju noteikšanu, izņemot, ja darba devējs var pierādīt, ka vienīgais kaitējums, kas ir nodarīts pieteikuma iesniedzējam diskriminācijas rezultātā šīs direktīvas nozīmē, bija atteikšanās izskatīt viņa/viņas darba pieteikumu.
- (34) Lai pastiprinātu vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu, dalībvalstīm būtu jāveicina dialogs starp darba devējiem un darba ņēmējiem, un — atbilstīgi attiecīgās valsts praksei — nevalstiskajām organizācijām.
- (35) Dalībvalstīm būtu jāparedz efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas gadījumā, ja netiek pildīti pienākumi saskaņā ar šo direktīvu.
- (36) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka tādēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (37) Lai labāk izprastu dažādu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm saistībā ar nodarbinātības un profesiju jautājumiem, statistiku dzimumu griezumā būtu jāturpina izstrādāt, analizēt un padarīt pieejamu atbilstošos līmeņos.
- (38) Vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un darba jautājumos nevar aprobežot ar likumdošanas pasākumiem. Tā vietā Eiropas Savienībai un dalībvalstīm būtu jāturpina veicināt sabiedrības informētību par diskrimināciju saistībā ar atalgojumu, kā arī sabiedrības attieksmes maiņu, pēc iespējas vairāk iesaistot visas ieinteresētās puses valsts un privātā līmenī. Šajā procesā būtisks varētu būtu dialogs starp sociālajiem partneriem.
- (39) Pienākums transponēt šo direktīvu valsts tiesību aktos būtu jāattiecina uz tiem noteikumiem, kas paredz būtiskas izmaiņas, salīdzinot ar iepriekšējām direktīvām. Pienākums transponēt noteikumus, kas nav būtiski mainīti, izriet no iepriekšējām direktīvām.
- (40) Šai direktīvai nevajadzētu ierobežot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem noteikumu transponēšanai valsts tiesību aktos un I pielikuma B daļā minēto direktīvu piemērošanai.
- (41) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽¹⁾ dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Kopienas interesēs izstrādāt savas tabulas, kas pēc iespējas precīzāk atspoguļotu atbilstību starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un padarīt tās publiski pieejamas,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Mērķis

Šīs direktīvas mērķis ir nodrošināt tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos.

Tālab tajā ietverti noteikumi, lai īstenotu vienlīdzības principu attiecībā uz:

- piekļuvi darba iespējām, tostarp paaugstināšanai amatā, un profesionālajai sagatavošanai;
- darba nosacījumiem, tostarp darba samaksu;
- nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmām.

Tajā arī ietverti noteikumi, lai nodrošinātu, ka šāda īstenošana ir efektīvāka, izveidojot atbilstošas procedūras.

⁽¹⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:
- a) "tieša diskriminācija": ja attieksme pret vienu personu ir mazāk labvēlīga dzimuma dēļ, nekā attieksme pret kādu citu ir, ir bijusi vai būtu bijusi līdzīgā situācijā;
- b) "netieša diskriminācija": ja šķietami neitrāls noteikums, kritērijs vai prakse nostāda viena dzimuma personas īpaši nelabvēlīgā situācijā salīdzinājumā ar otra dzimuma personām, ja vien minētais noteikums, kritērijs vai prakse nav objektīvi attaisnojams ar tiesisku mērķi un ja vien tas nav atbilstīgs un vajadzīgs līdzeklis šāda mērķa sasniegšanai;
- c) "uzmākšanās": ja saistībā ar kādas personas dzimumu notiek nevēlama rīcība, kuras mērķis vai sekas ir kādas personas cieņas aizskaršana un iebiedējošas, naidīgas, degradējošas, pazemojošas vai aizskarošas vides radīšana;
- d) "seksuāla uzmašanās": ja notiek jebkāda veida nevēlama vārdiska, nevērdiska vai fiziska seksuāla rakstura rīcība, kuras mērķis vai sekas ir kādas personas cieņas aizskaršana, jo īpaši, ja tā rada iebiedējošu, naidīgu, degradējošu, pazemojošu vai aizskarošu vidi;
- e) "darba samaksa": parasta pamatalga vai minimālā alga, kā arī jebkāda cita atlīdzība naudā vai natūrā, ko darba ņēmējs/a par darbu tieši vai netieši saņem no darba devēja;
- f) "nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmas": tādas sistēmas, kas nav reglamentētas Padomes Direktīvā 79/7/EEK (1978. gada 19. decembris) par pakāpenisku vienlīdzīgas attieksmes principa pret vīriešiem un sievietēm īstenošanu sociālā nodrošinājuma jautājumos (¹), kuru nolūks ir nodrošināt uzņēmuma vai uzņēmumu grupas, tautsaimniecības nozares vai profesijas vai profesiju grupas darba ņēmējiem — darbiniekiem vai pašnodarbinātām personām — pabalstus, lai papildinātu ar likumu noteiktajā sociālā nodrošinājuma sistēmā paredzētos pabalstus vai tos aizstātu neatkarīgi no tā, vai dalība šādā sistēmā ir obligāta vai pēc izvēles.
2. Šajā direktīvā diskriminācija ietver:
- a) uzmašanos un seksuālu uzmašanos kā arī mazāk labvēlīga attieksme, pamatojoties uz personas atteikšanos no šādas rīcības vai pakļaušanos tai;
- b) norādījumu diskriminēt personas dzimuma dēļ;
- c) jebkuru mazāk labvēlīgu attieksmi pret sievietēm, kas saistīta ar grūtniecības vai dzemdību atvaļinājumu Direktīvas 92/85/EEK nozīmē.

(¹) OV L 6, 10.1.1979., 24. lpp.

3. pants

Pozitīva rīcība

Dalībvalstis var saglabāt vai pieņemt pasākumus Līguma 141. panta 4. punkta nozīmē, lai praktiski darba dzīvē nodrošinātu pilnīgu līdztiesību starp vīriešiem un sievietēm.

II SADAĻA

ĪPAŠI NOTEIKUMI**1. nodaļa***Vienāda darba samaksa*

4. pants

Diskriminācijas aizliegums

Tieša un netieša dzimuma diskriminācija attiecībā uz visiem atlīdzības aspektiem un nosacījumiem par tādu pašu darbu vai par vienādas vērtības darbu ir likvidējama.

Ja darba samaksas noteikšanai izmanto profesiju klasifikācijas sistēmu, tās pamatā ir tie paši kritēriji vīriešiem un sievietēm, un tā ir veidota tā, lai nepieļautu nekādu dzimuma diskrimināciju.

2. nodaļa*Vienlīdzīga attieksme nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmās*

5. pants

Diskriminācijas aizliegums

Neskarot 4. pantu, nepastāv ne tieša, ne netieša diskriminācija dzimuma dēļ nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmās, jo īpaši attiecībā uz:

- a) šādu sistēmu darbības apjomu un pieejas nosacījumiem;
- b) pienākumu veikt iemaksas un iemaksu aprēķināšanu;
- c) pabalstu aprēķināšanu, ietverot piemaksas, kas maksājamas attiecībā uz laulāto vai apgādājamiem, un nosacījumiem, kas reglamentē termiņus, kuros ir tiesības uz pabalstiem, un to saglabāšanu.

6. pants

Personiskā piemērošanas joma

Šo nodaļu piemēro nodarbinātajiem iedzīvotājiem, to skaitā pašnodarbinātām personām, personām, kas pārtraukušas darbu slimības, maternitātes, nelaimes gadījuma vai piespiedu bezdarba dēļ, kā arī darba meklētājiem un tiem darba ņēmējiem, kuri ir pensionējušies un kļuvuši darbnespējīgi, kā arī personām, kas pretendē uz šādu statusu saskaņā ar dalībvalsts tiesībām un/vai praksi

7. pants

Materiālā piemērošanas joma

1. Šī nodaļa attiecas uz:
 - a) nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmām, kas nodrošina aizsardzību šādos gadījumos:
 - i) slimība;
 - ii) invaliditāte;
 - iii) vecums, tostarp priekšlaicīga pensionēšanās;
 - iv) nelaimes gadījumi darbā un arodslimības;
 - v) bezdarbs;
 - b) nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmām, kas paredz citus sociālos pabalstus naudā vai natūrā un jo īpaši apgādnieka zaudējuma pabalstus un ģimenes pabalstus, ja šie pabalsti veido atlīdzību, ko darba devējs maksā darbiniekam, pamatojoties uz viņa nodarbinātību.
2. Šī nodaļa arī attiecas uz pensiju sistēmām īpaši darbinieku kategorijai, piemēram, ierēdņiem, ja pabalsti, ko maksā atbilstoši šai sistēmai, tiek maksāti darba attiecību dēļ ar valsts iestādi. Šajā ziņā fakts, ka šāda sistēma ir daļa no vispārējās tiesību aktos noteiktās sistēmas, to neierobežo.

8. pants

Izņēmumi no materiālās piemērošanas jomas

1. Šo nodaļu nepiemēro:
 - a) individuāliem pašnodarbināto personu līgumiem;
 - b) viena dalībnieka sistēmām, kas paredzētas pašnodarbinātām personām;
 - c) darbinieku apdrošināšanas līgumiem, kuros darba devējs nav līgumslēdzēja puse;
 - d) izvēles nosacījumiem nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmās, ko dalībniekiem piedāvā individuāli, lai viņiem garantētu:
 - i) vai nu papildu pabalstus;
 - ii) vai iespēju izvēlēties dienu, kurā stājas spēkā parastie pabalsti pašnodarbinātām personām, vai izvēli starp vairākiem pabalstiem;
 - e) nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmām, ciktāl pabalstus finansē no iemaksām, ko brīvprātīgi maksā darbaņēmēji.
2. Ar šo nodaļu neizslēdz to, ka darba devējs piešķir piemaksu pensijai personām, kas jau ir sasniegušas pensionēšanās vecumu atbilstīgi nodarbinātības sociālā nodrošinājuma

sistēmai, bet kas vēl nav sasniegušas tādu pensijas vecumu, lai saņemtu ar likumu noteikto pensiju; šādas piemaksas mērķis ir līdz brīdim, kad attiecīgās personas sasniedz ar likumu noteikto pensionēšanās vecumu, vienādot vai tuvināt kopējo šīm personām maksājamo pabalstu summu attiecībā pret to summu, kuru tajos pašos apstākļos maksā pretējā dzimuma personām, kas jau ir sasniegušas ar likumu noteikto pensionēšanās vecumu.

9. pants

Diskriminācijas piemēri

1. Vienlīdzīgas attieksmes principam pretrunā ir tādi noteikumi, kuri tieši vai netieši pamatojas uz dzimumu un ar kuriem:
 - a) nosaka to personu loku, kas var piedalīties nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmā;
 - b) nosaka to, vai piedalīšanās kādā nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmā ir obligāta vai pēc izvēles;
 - c) paredz dažādus noteikumus attiecībā uz vecumu, kādā pievienojas sistēmai, vai minimālo nodarbinātības laiku, vai to dalības laiku sistēmā, kas vajadzīgs, lai iegūtu tās sniegtos pabalstus;
 - d) paredz atšķirīgus noteikumus, izņemot h) un j) apakšpunktā paredzētos, attiecībā uz iemaksu atlīdzināšanu gadījumā, kad darbaņēmējs izstājas no sistēmas, neizpildījis nosacījumus, ar ko viņam ir garantēta atlikta tiesība uz ilgtermiņa pabalstiem;
 - e) paredz atšķirīgus nosacījumus, lai piešķirtu pabalstus vai ierobežotu šādus pabalstus viena vai otra dzimuma darbiniekiem;
 - f) nosaka atšķirīgus pensionēšanās vecumus;
 - g) aptur tiesību saglabāšanu vai iegūšanu dzemdību atvaļinājumā vai atvaļinājumā ģimenes apstākļu dēļ, kas piešķirts ar likumu vai līgumu un par ko maksā darba devējs;
 - h) nosaka atšķirīgus pabalsta līmeņus, izņemot, ciktāl var būt vajadzīgs, lai ņemtu vērā aktuāro aprēķinu koeficientus, kuri noteiktu iemaksu sistēmās atšķiras attiecībā pret dzimumu; noteiktu iemaksu fondētās sistēmās daži elementi var atšķirties, ja summu nevienlīdzība veidojas, piemērojot aktuāros koeficientus, kas atšķiras atkarībā no dzimuma laikā, kad ievieš fondēto sistēmu;
 - i) nosaka atšķirīgus darbaņēmēju iemaksu līmeņus;
 - j) nosaka atšķirīgus darba devēju iemaksu līmeņus, izņemot:
 - i) noteiktu iemaksu sistēmās, ja to mērķis ir vienādot vai tuvināt galīgo pabalstu summu abiem dzimumiem;

ii) noteiktu izmaksu fondētās sistēmās, ja darba devēja iemaksas ir paredzētas, lai nodrošinātu fondu pietiekamību noteikto pabalstu izmaksu segšanai.

k) nosaka atšķirīgas normas vai tādas normas, kas piemērojamas tikai noteikta dzimuma darbaņēmējiem, izņemot tās, kas noteiktas h) un j) apakšpunktā, attiecībā uz tiesību garantēšanu vai saglabāšanu attiecībā uz atliktiem pabalstiem, ja darbaņēmējs izstājas no sistēmas.

2. Ja par šīs nodaļas piemērošanas jomā ietilpstošu pabalstu piešķiršanu lemj sistēmas pārvaldības iestādes, tad tās ievēro vienlīdzīgas attieksmes principu.

10. pants

Īstenošana attiecībā uz pašnodarbinātām personām

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmās, kuras paredzētas pašnodarbinātām personām un ir pretrunā vienlīdzīgas attieksmes principam, pārskata vēlākais 1993. gada 1. janvārī, vai attiecībā uz tām dalībvalstīm, kuras pievienojās pēc šī datuma, tajā datumā, kad attiecīgās dalībvalsts teritorijā sāka piemērot Direktīvu 86/378/EEK.

2. Ar šo nodaļu neaizliedz uz tiesībām un pienākumiem, kas attiecas uz pašnodarbinātu personu dalības laikposmu nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmā pirms minētās sistēmas pārskatīšanas, joprojām attiecināt tās sistēmas noteikumus, kura bija spēkā attiecīgajā laikposmā.

11. pants

Atlikšanas iespēja attiecībā uz pašnodarbinātām personām

Nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmās, kas paredzētas pašnodarbinātām personām, dalībvalsts var atlikt vienlīdzīgas attieksmes principa obligāto piemērošanu, ciktāl tas attiecas uz:

a) pensionēšanās vecuma noteikšanu, lai piešķirtu vecuma vai izdienas pensijas, un iespējamās sekas attiecībā uz citiem pabalstiem:

i) vai nu līdz dienai, kad šādu vienlīdzību panāk ar likumu noteiktajās sistēmās;

ii) vai vēlākais līdz laikam, kad šādu vienlīdzību nosaka ar direktīvu;

b) apgādnieka zaudējuma pensijām — līdz laikam, kad ar Kopienas tiesību aktiem šajā jomā nosaka vienlīdzīgas attieksmes principu ar likumu noteiktajās sociālā nodrošinājuma sistēmās;

c) direktīvas 9. panta 1. punkta i) apakšpunkta piemērošanu attiecībā uz aktuāro aprēķinu koeficientiem, līdz 1999. gada

1. janvārim vai attiecībā uz tām dalībvalstīm, kuras pievienojās pēc šī datuma, līdz tam datumam, kad attiecīgās dalībvalsts teritorijā sāka piemērot Direktīvu 86/378/EEK.

12. pants

Atpakaļejošs spēks

1. Visi pasākumi, ar ko šo nodaļu īsteno attiecībā uz darbiniekiem, attiecas uz visiem pabalstiem atbilstoši nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmai par nodarbinātības laikposmiem pēc 1990. gada 17. maija, un tos piemēro ar atpakaļejošu spēku līdz minētajam datumam, neskarot darbiniekus un tos, kuri saskaņā ar tiem ceļ prasību, ja pirms minētā datuma ir ierosināta lietas izskatīšana vai celta līdzvērtīga prasība saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem. Tādā gadījumā īstenošanas pasākumus piemēro ar atpakaļejošu spēku līdz 1976. gada 8. aprīlim, un tie attiecas uz visiem pabalstiem par nodarbinātības laikposmiem pēc minētā datuma. Tajās dalībvalstīs, kas Kopienai pievienojās pēc 1976. gada 8. aprīļa, minēto datumu aizstāj ar datumu, kurā attiecīgajās dalībvalstīs sāk piemērot Līguma 141. pantu.

2. Otrais teikums 1. punktā neliedz tos dalībvalstu noteikumus, kas attiecas uz termiņiem lietu ierosināšanai saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem, piemērošanu darbiniekiem vai tiem, kas aizstāv viņu tiesības, kuri ierosina tiesvedību vai cēla līdzvērtīgu prasību saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem līdz 1990. gada 17. maijam, ja minētie noteikumi šā veida lietās nav neizdevīgāki kā līdzīgās lietās, kas ir dalībvalsts kompetencē, un ja ar tiem nepadara neiespējamu to tiesību īstenošanu praksē, kas piešķirtas ar Kopienas tiesību aktiem.

3. Dalībvalstīs, kas pievienojās pēc 1990. gada 17. maija un kas 1994. gada 1. janvārī bija līgumslēdzējas puses Līgumā par Eiropas Ekonomikas zonu, 1. punkta pirmajā teikumā minēto datumu "1990. gada 17. maijs" aizstāj ar "1994. gada 1. janvāris".

4. Attiecībā uz pārējām dalībvalstīm, kas pievienojās pēc 1990. gada 17. maija, 1. un 2. punktā minēto datumu "1990. gada 17. maijs" aizstāj ar datumu, kurā attiecīgajās dalībvalstīs sāk piemērot Līguma 141. pantu.

13. pants

Elastīgs pensionēšanās vecums

Ja vīrieši un sievietes ar vienādiem nosacījumiem var pretendēt uz elastīgu pensijas vecumu, tad to neuzskata par nesaderību ar šo nodaļu.

3. nodaļa

Vienlīdzīga attieksme attiecībā uz darba iespējām, profesionālo apmācību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba apstākļiem

14. pants**Diskriminācijas aizliegums**

1. Ir aizliegta tieša vai netieša diskriminācija dzimuma dēļ valsts vai privātajā sektorā, tostarp valsts iestādēs, attiecībā uz:

- a) nosacījumiem darba, pašnodarbinātības un profesijas iegūšanas iespējām, to skaitā atlases kritērijiem un darbā pieņemšanas nosacījumiem, lai kāda būtu darbības nozare, un visos profesionālās hierarhijas līmeņos, ietverot paaugstināšanu amatā;
- b) pieejamību visu veidu un visu līmeņu profesionālajai orientācijai, profesionālajai sagatavošanai, kvalifikācijas celšanai un pārkvalificēšanās iespējām, to skaitā praktiskā darba pieredzei;
- c) nodarbinātības un darba nosacījumiem, tostarp atlaišanu no darba, kā arī darba samaksu, kā noteikts Līguma 141. pantā;
- d) dalību un iesaistīšanos kādā darba ņēmēju vai darba devēju organizācijā vai jebkādā organizācijā, kuras biedri ir nodarbināti konkrētā profesijā, ietverot šādu organizāciju sniegtās priekšrocības.

2. Attiecībā uz darba iespējām, tostarp ar tām saistīto sagatavošanu, dalībvalstis var paredzēt, ka dažāda attieksme, kuras pamatā ir ar dzimuma piederību saistīta īpašība, nerada diskrimināciju, ja attiecīgo profesionālo darbību rakstura dēļ vai kontekstā, kādā tās tiek veiktas, šāda īpašība veido patiesu un noteicošu profesionālo prasību, ar noteikumu, ka tās mērķis ir likumīgs un prasība ir samērīga.

15. pants**Atgriešanās pēc dzemdību atvaļinājuma**

Sievietei dzemdību atvaļinājumā ir tiesības pēc minētā atvaļinājuma beigām atgriezties savā darbā vai līdzvērtīgā amatā ar noteikumiem un nosacījumiem, kas nav viņai mazāk labvēlīgi, un gūt labumu no visiem darba apstākļu uzlabojumiem, uz kuriem viņai būtu bijušas tiesības prombūtnes laikā.

16. pants**Atvaļinājums bērna tēvam un adopcijas atvaļinājums**

Šī direktīva neierobežo dalībvalstu tiesības atzīt noteiktas tiesības uz atvaļinājumu bērna tēvam un/vai adopcijas atvaļinājumu. Tās dalībvalstis, kas atzīst šādas tiesības, veic vajadzīgos pasākumus, lai aizsargātu strādājošos vīriešus un sievietes no atlaišanas no darba minēto tiesību izmantošanas dēļ, un nodrošina, lai pēc šāda atvaļinājuma beigām viņiem būtu

tiesības atgriezties savā darbā vai līdzvērtīgos amatos ar noteikumiem un nosacījumiem, kuri nav viņiem mazāk labvēlīgi, un gūt labumu no visiem darba apstākļu uzlabojumiem, uz ko viņiem būtu bijušas tiesības prombūtnes laikā.

III SADAĻA**HORIZONTĀLIE NOTEIKUMI****1. nodaļa**

Tiesiskās aizsardzības līdzekļi un izpilde

1. SADAĻA**AIZSARDZĪBAS LĪDZEKĻI****17. pants****Tiesību aizsardzība**

1. Dalībvalstis nodrošina to, lai pēc iespējamās citu kompetentu iestāžu palīdzības izmantošanas visām personām, kas uzskata sevi par cietušām tāpēc, ka viņām nav piemērots vienlīdzīgas attieksmes princips, arī pēc to attiecību izbeigšanās, kurās iespējams ir notikusi diskriminācija, lai panāktu šajā direktīvā paredzēto pienākumu izpildi, ir pieejamas samierināšanas procedūras, tiesas procedūras gadījumos, kad dalībvalstis tās uzskata par lietderīgām.

2. Dalībvalstis nodrošina to, lai apvienības, organizācijas vai citas juridiskās personas, kam saskaņā ar attiecīgo valstu tiesību aktos izklāstītajiem kritērijiem ir likumīgas intereses nodrošināt šīs direktīvas noteikumu ievērošanu, sūdzības iesniedzēja/-as vārdā vai atbalstot to, ar viņa/-s atļauju varētu iesaistīties jebkurā tiesas un/vai administratīvā procedūrā šajā direktīvā paredzēto pienākumu izpildei.

3. Šā panta 1. un 2. punkts neierobežo attiecīgās valsts tiesību aktus, kas attiecas uz termiņiem prasības celšanai attiecībā uz vienlīdzīgas attieksmes principu.

18. pants**Kompensācija vai reparācija**

Dalībvalstis ievieš savā tiesiskajā sistēmā šādus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu reālu un efektīvu kompensāciju vai atlīdzību, kuru dalībvalstis noteikušas par zaudējumiem un kaitējumu, kas radīti personai, kura cietusi tādas diskriminācijas dzimuma dēļ un lai tie būtu preventīvi un samērīgi ar radīto kaitējumu. Šādu kompensāciju vai atlīdzību nevar ierobežot, iepriekš nosakot galīgo ierobežojumu, izņemot gadījumus, kad darba devējs var pierādīt, ka vienīgais kaitējums, kas nodarīts pretendentam/-ei diskriminācijas dēļ šīs direktīvas nozīmē, ir atteikums ņemt vērā viņa/-s darba pieteikumu.

2. SADAĻA

PIERĀDĪŠANAS PIENĀKUMS

19. pants

Pierādīšanas pienākums

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas saskaņā ar attiecīgo valstu tiesu sistēmu ir vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka gadījumā, ja persona, kas uzskata sevi par cietušu tāpēc, ka viņai nav piemērots vienlīdzīgas attieksmes princips, tiesā vai kādā citā kompetentā iestādē uzrāda faktus, pēc kuriem var secināt, ka ir notikusi tieša vai netieša diskriminācija, tad pienākums pierādīt, ka nav noticis vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums, ir atbildētājam.

2. 1. punkts nekavē dalībvalstis ieviest noteikumus par pierādījumiem, kuras prasītājiem ir vēl labvēlīgākas.

3. Dalībvalstīm nav jāpiemēro 1. punkts procesiem, kuros lietas apstākļu izmeklēšana ir tiesas vai citas kompetentas iestādes uzdevums.

4. 1., 2. un 3. punktu arī piemēro:

a) situācijās, uz kurām attiecas Līguma 141. pants, kā arī, Direktīvas 92/85/EEK un 96/34/EK iktāl tas attiecas uz diskrimināciju, kas pamatojas uz dzimumu;

b) jebkurām civilajām vai administratīvajām procedūrām attiecībā uz valsts vai privāto sektoru, kas saskaņā ar valsts likumiem paredz kompensācijas līdzekļus, ievērojot a) apakšpunktā minētos pasākumus, izņemot ārpustiesas procedūras, kas ir brīvprātīga rakstura vai ir paredzētas valsts tiesību aktos.

5. Šo pantu nepiemēro kriminālprocesiem, ja vien dalībvalstis neparedz citādāk.

2. nodaļa

Vienlīdzīgas attieksmes veicināšana — dialogs

20. pants

Vienlīdzību veicinošas iestādes

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus un izraugās iestādi vai iestādes, lai veicinātu, analizētu, uzraudzītu un atbalstītu vienlīdzīgu attieksmi pret visām personām bez diskriminācijas dzimuma dēļ. Šādas iestādes var būt daļa no aģentūrām, kuras valsts mērogā atbild par cilvēktiesību aizstāvību vai indivīda tiesību aizsardzību.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai minēto iestāžu kompetencē būtu:

a) neierobežojot upuru un apvienību, organizāciju vai citu. 17. panta 2. punktā minēto juridisko personu tiesības, neatkarīgas palīdzības sniegšana diskriminācijas upuriem, iesniedzot sūdzības par diskrimināciju;

b) neatkarīgu izmeklēšanu veikšana par diskrimināciju;

c) neatkarīgu ziņojumu publicēšana un ieteikumu sagatavošana par jebkuru jautājumu, kas saistīts ar šādu diskrimināciju;

d) atbilstīgā līmenī apmainīties ar pieejamo informāciju ar attiecīgām Eiropas struktūrām, piemēram, vēl dibināmo Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu.

21. pants

Sociālais dialogs

1. Dalībvalstis saskaņā ar valsts tradīcijām un praksi veic atbilstīgus pasākumus, lai veicinātu sociālo dialogu starp darba devējiem un darba ņēmējiem, lai sekmētu vienlīdzīgu attieksmi, piemēram, uzraugot praksi darba vietās saistībā ar nodarbinātības pieejamību, profesionālo izglītību un paaugstinājumu amatā, kā arī uzraugot koplīgumus, rīcības kodeksus, pieredzes un labas prakses izpēti un apmaiņu.

2. Dalībvalstis mudina darba devējus un darba ņēmējus, neierobežojot savu autonomiju, sekmēt vīriešu un sieviešu līdztiesību un elastīgus darba apstākļus ar mērķi atvieglot privātās un darba dzīves apvienošanu un attiecīgajā līmenī noslēgt līgumus, ar ko nosaka diskriminācijas novēršanas noteikumus 1. pantā minētajās jomās, uz kurām attiecas kolektīvās vienošanās, ja tas ir saskaņā ar valsts tradīcijām un praksi. Šajos līgumos tiek ievēroti šās direktīvas noteikumi un attiecīgie valsts izpildes pasākumi.

3. Dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem, koplīgumiem vai praksi mudina darba devējus plānoti un sistemātiski darba vietā sekmēt nodarbinātības pieejamību, profesionālo izglītību un paaugstinājumu amatā, vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm.

4. Tādēļ darba devēji jāmudina atbilstoši regulāri sniegt darbiniekiem un/vai viņu pārstāvjiem attiecīgu informāciju par vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm uzņēmumā.

Šādā informācijā var iekļaut pārskatu par vīriešu un sieviešu īpatsvaru dažādos organizācijas līmeņos, darba samaksu un atšķirības darba samaksā, un iespējamās stāvokļa uzlabošanas pasākumus sadarbībā ar darba ņēmēju pārstāvjiem.

22. pants

Dialogs ar nevalstiskajām organizācijām

Dalībvalstis veicina dialogu ar atbilstīgām nevalstiskām organizācijām, kam saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem un praksi ir likumīgas intereses piedalīties cīņā pret diskrimināciju dzimuma dēļ, lai veicinātu vienlīdzīgas attieksmes principa ievērošanu.

3. nodaļa

Vispārējie horizontālie noteikumi

23. pants

Direktīvas ievērošana

Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka:

- a) atceļ normatīvos un administratīvos aktus, kas ir pretrunā vienlīdzīgas attieksmes principam;
- b) pasludina vai var pasludināt par spēkā neesošiem vai groza noteikumus, kas ir pretrunā vienlīdzīgas attieksmes principam individuālos vai kolektīvos līgumos vai vienošanās, uzņēmumu iekšējās kārtības noteikumos vai noteikumos, kas reglamentē neatkarīgās profesijas un darba ņēmēju un darba devēju organizācijas vai jebkādu citus pasākumus;
- c) nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmas, kurās ir šādi noteikumi, nedrīkst administratīvi apstiprināt vai paplašināt.

24. pants

Pakļaušana netaisnībai

Dalībvalstis savā tiesiskajā sistēmā ievieš šādus pasākumus, kuri vajadzīgi, lai pasargātu darbiniekus, to skaitā darbinieku pārstāvjus saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai praksi, no atlaišanas vai citas negatīvas attieksmes no darba devēja puses, kas ir reakcija uz sūdzību uzņēmumā vai uz jebkuru tiesvedību, kuras mērķis ir panākt vienlīdzīgas attieksmes principa ievērošanu.

25. pants

Sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu minēto sankciju piemērošanu. Sankcijām, kas var iekļaut kompensācijas maksājumu upurim, jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām. Dalībvalstis vēlākais līdz 2005. gada 5. oktobrim par šādiem noteikumiem paziņo Komisijai un tūlīt ziņo tai par jebkuriem turpmākiem grozījumiem, kas tos skar.

26. pants

Diskriminācijas novēršana

Dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem, koplīgumiem vai praksi mudina darba devējus un tos, kas atbild par profesionālās sagatavošanas pieejamību, veikt iedarbīgus pasākumus, lai novērstu visus diskriminācijas veidus dzimuma dēļ, jo īpaši uzņēmumos un seksuālu uzņēmumos darba vietā saistībā ar nodarbinātības pieejamību, profesionālo izglītību un paaugstinājumu amatā.

27. pants

Obligātās prasības

1. Dalībvalstis var ieviest vai saglabāt noteikumus, kas ir labvēlīgāki vienlīdzīgas attieksmes principa aizsardzībai, nekā šajā direktīvā paredzētie noteikumi.

2. Šīs direktīvas īstenošana nekādā gadījumā nav pietiekams pamats, lai pazeminātu strādnieku aizsardzības līmeni tajās jomās, kur to piemēro, neskarot dalībvalstu tiesības atsaukties uz situācijas izmaiņām ar tādu normatīvu un administratīvu aktu ieviešanu, kas atšķiras no tiem, kuri ir spēkā šīs direktīvas izziņošanas brīdī, ar noteikumu, ka ir atbilstība šīs direktīvas noteikumiem.

28. pants

Saistība ar Kopienas un valsts noteikumiem

1. Šī direktīva neierobežo noteikumus, kas attiecas uz sieviešu aizsardzību, jo īpaši attiecībā uz grūtniecību un maternitāti.

2. Šī direktīva neierobežo noteikumus, kuri paredzēti Direktīvā 96/34/EK un Direktīvā 92/85/EEK.

29. pants

Dzimumu līdztiesības integrācija

Dalībvalstis aktīvi ņem vērā vīriešu un sieviešu līdztiesību kā mērķi, izstrādājot un īstenojot normatīvos un administratīvos aktus, politikas un darbības jomās, kas minētas šajā direktīvā, aktīvi ņem vērā vīriešu un sieviešu līdztiesības mērķi.

30. pants

Informācijas izplatīšana

Dalībvalstis nodrošina, ka pasākumus, kas veikti saskaņā ar šo direktīvu, kopā ar jau spēkā esošajiem noteikumiem dara zināmus visām attiecīgajām personām, izmantojot visus piemērotos līdzekļus, un, attiecīgajā gadījumā, darba vietā.

IV SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

31. pants

Ziņojumi

1. Dalībvalstis līdz ... (*) dara zināmu Komisijai visu informāciju, kas tai vajadzīga, lai sagatavotu ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas piemērošanu.

2. Neskarot 1. punktu, dalībvalstis reizi četros gados dara Komisijai zināmus jebkurus pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar Līguma 141. panta 4. punktu, kā arī ziņojumus par minētajiem pasākumiem un to izpildi. Pamatojoties uz minēto informāciju, Komisija reizi četros gados pieņem un publicē ziņojumu, kurā nosaka jebkuru pasākumu salīdzināmo novērtējumu, ņemot vērā Deklarāciju Nr. 28, kas pievienota Amsterdamas Līguma Nobeiguma aktam.

3. Dalībvalstis izvērtē darbības saistībā ar nodarbinātību, kas minētas 13. panta 2. punktā, lai, ņemot vērā sociālo attīstību, lemtu, vai ir pamats saglabāt attiecīgo izslēgšanu. Tās periodiski, vismaz reizi 8 gados, paziņo Komisijai par šīs novērtēšanas rezultātiem.

32. pants

Pārskatīšana

Komisija vēlākais līdz ... (**) pārskata šīs direktīvas darbību un vajadzības gadījumā ierosina jaunus grozījumus, kurus tā uzskata par vajadzīgiem.

33. pants

Īstenošana

Dalībvalstīs vēlākais līdz ... (***) stājas spēkā tādi normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vai līdz šim datumam nodrošina, ka darba devēji un darba ņēmēji vienošanās veidā ievieš vajadzīgos pasākumus. Ja nepieciešams, dalībvalstis var izmantot ilgākais vienu papildu gadu, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, ņemot vērā īpašas grūtības. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai garantētu rezultātus, kas noteikti šajā direktīvā. Tās tūlīt nosūta Komisijai šo pasākumu tekstus.

Kad dalībvalstis pieņem šos pasākumus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Tās arī iekļauj teikumu, ka atsauces uz direktīvām, kuras atceļ ar šo direktīvu, spēkā esošajos normatīvajos un administratīvajos noteikumos uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce un kā jāformulē šāds teikums.

Pienākums transponēt šo direktīvu valsts tiesību aktos attiecas vienīgi uz tiem noteikumiem, kuri rada būtiskas izmaiņas salīdzinājumā ar iepriekšējām direktīvām. Pienākums transponēt noteikumus, kas nav būtiski mainīti, izriet no iepriekšējām direktīvām.

Dalībvalstis paziņo Komisijai valsts tiesību aktu galvenos noteikumus, kurus tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

34. pants

Atcelšana

1. Direktīvas 75/117/EEK, 76/207/EEK, 86/378/EEK un 97/80/EK tiek atceltas no ... (****), neskarot dalībvalstu pienākumus saistībā ar termiņiem I pielikuma B daļā minēto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un šo direktīvu piemērošanai.

2. Atsauces uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās būtu jālasa saskaņā ar II pielikumā doto korelācijas tabulu.

35. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

36. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

...

...

(*) Četri ar pusi gadi pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

(**) Seši ar pusi gadi pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

(***) Divi gadi pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

(****) Trīs gadi pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

I PIELIKUMS

A DAĻA

Atceltās direktīvas ar secīgiem grozījumiem

Padomes Direktīva 75/117/EEK	OV L 45, 19.2.1975., 19. lpp.
Padomes Direktīva 76/207/EEK	OV L 39, 14.2.1976., 40. lpp.
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/73/EK	OV L 269, 5.10.2002., 15. lpp.
Padomes Direktīva 86/378/EEK	OV L 225, 12.8.1986., 40. lpp.
Direktīva 96/97/EK	OV L 46, 17.2.1997., 20. lpp.
Padomes Direktīva 97/80/EK	OV L 14, 20.1.1998., 6. lpp.
Direktīva 98/52/EK	OV L 205, 22.7.1998., 66. lpp.

B DAĻA

Termiņi transponēšanai valsts tiesību aktos un piemērošanai

(minēti 34. panta 1. punktā)

Direktīva	Termiņš transponēšanai	Piemērošanas datums
Direktīva 75/117/EEK	1976. gada 19. februāris	
Direktīva 76/207/EEK	1978. gada 14. augusts	
Direktīva 86/378/EEK	1993. gada 1. janvāris	
Direktīva 96/97/EK	1997. gada 1. jūlijs	1990. gada 17. maijs, attiecībā uz darbiniekiem, izņemot tos darbiniekus, kuri pirms šī datuma ir uzsākuši tiesvedību vai iesnieguši līdzvērtīgu prasību saskaņā ar valsts tiesību aktiem, vai tiem, kas šādu darbinieku vārdā iesniedz sūdzību. Direktīvas 86/378/EEK 8. pants — vēlākais 1993. gada 1. janvāri. Direktīvas 86/378/EEK 6. panta 1. punkta i) daļas pirmais ievilkums — vēlākais 1999. gada 1. janvāri.
Direktīva 97/80/EK	2001. gada 1. janvāris	Attiecībā uz Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti — 2001. gada 22. jūlijs.
Direktīva 98/52/EK	2001. gada 22. jūlijs	
Direktīva 2002/73/EK	2005. gada 5. oktobris	

II PIELIKUMS

KORELĀCIJAS TABULA

Direktīva 75/117	Direktīva 76/207	Direktīva 86/378	Direktīva 97/80	Šī direktīva
–	1. panta 1. punkts	1. pants	1. pants	1. pants
–	1. panta 2. punkts	–	–	–
–	2. panta 2. punkta pirmais ievilkums	–	–	2. panta 1. punkta a) apakšpunkts
–	2. panta 2. punkta otrais ievilkums	–	2. panta 2. punkts	2. panta 1. punkta b) apakšpunkts
–	2. panta 2. punkta trešais un ceturtais ievilkums	–	–	2. panta 1. punkta c) un d) apakšpunkts
–	–	–	–	2. panta 1. punkta e) apakšpunkts
–	–	2. panta 1. punkts	–	2. panta 1. punkta f) apakšpunkts
–	2. panta 3. un 4. punkts, un 2. panta 7. punkta trešais apakšpunkts	–	–	2. panta 2. punkts
–	2. panta 8. punkts	–	–	3. pants
1. pants	–	–	–	4. pants
–	–	5. panta 1. punkts	–	5. pants
–	–	3. pants	–	6. pants
–	–	4. pants	–	7. panta 1. punkts
–	–	–	–	7. panta 2. punkts
–	–	2. panta 2. punkts	–	8. panta 1. punkts
–	–	2. panta 3. punkts	–	8. panta 2. punkts
–	–	6. pants	–	9. pants
–	–	8. pants	–	10. pants
–	–	9. pants	–	11. pants
–	–	(Direktīvas 96/97/EK 2. pants)	–	12. pants
–	–	9.a pants	–	13. pants
–	2. panta 1. punkts un 3. panta 1. punkts	–	2. panta 1. punkts	14. panta 1. punkts

Direktīva 75/117	Direktīva 76/207	Direktīva 86/378	Direktīva 97/80	Šī direktīva
–	2. panta 6. punkts	–	–	14. panta 2. punkts
–	2. panta 7. punkta otrā daļa	–	–	15. pants
–	2. panta 7. punkta ceturtais daļas otrais un trešais teikums	–	–	16. pants
2. pants	6. panta 1. punkts	10. pants	–	17. panta 1. punkts
–	6. panta 3. punkts	–	–	17. panta 2. punkts
–	6. panta 4. punkts	–	–	17. panta 3. punkts
–	6. panta 2. punkts	–	–	18. pants
–	–	–	3. un 4. pants	19. pants
–	8.a pants	–	–	20. pants
–	8.b pants	–	–	21. pants
–	8.c pants	–	–	22. pants
3. un 6. pants	3. panta 2. punkta a) apakšpunkts	–	–	23. panta a) apakšpunkts
4. pants	3. panta 2. punkta b) apakšpunkts	7. panta a) apakšpunkts	–	23. panta b) apakšpunkts
–	–	7. panta b) apakšpunkts	–	23. panta c) apakšpunkts
5. pants	7. pants	11. pants	–	24. pants
6. pants	–	–	–	–
–	8.d pants	–	–	25. pants
–	2. panta 5. punkts	–	–	26. pants
–	8.e panta 1. punkts	–	–	27. panta 1. punkts
–	8.e panta 2. punkts	–	6. pants	27. panta 2. punkts
–	2. panta 7. punkta pirmā daļa	5. panta 2. punkts	–	28. panta 1. punkts
–	2. panta 7. punkta ceturtais daļas pirmais teikums	–	–	28. panta 2. punkts

Direktīva 75/117	Direktīva 76/207	Direktīva 86/378	Direktīva 97/80	Šī direktīva
–	1. panta 1.a punkts	–	–	29. pants
7. pants	8. pants	–	5. pants	30. pants
9. pants	10. pants	12. panta 2. punkts	7. panta ceturtdā daļa	31. panta 1. un 2. punkts
–	9. panta 2. punkts	–	–	31. panta 3. punkts
–	–	–	–	32. pants
8. pants	9. panta 1. punkta pirmā daļa un 9. panta 2. un 3. punkts	12. panta 1. punkts	7. panta pirmā, otrā un trešā daļa	33. pants
–	9. panta 1. punkta otrā daļa	–	–	–
–	–	–	–	34. pants
–	–	–	–	35. pants
–	–	–	–	36. pants
–	–	Pielikums	–	–

PAZIŅOJUMS PAR PADOMES APSVĒRUMIEM

I IEVADS

Komisija 2004. gada 21. aprīlī, pamatojoties uz Līguma 141. panta 3. punktu iesniedza Padomei, priekšlikumu Padomes Direktīvai par vienādu attieksmi pret dzimumiem nodarbinātības un darba jautājumos.

Eiropas Parlaments sniedza atzinumu 2005. gada 6. jūlijā (pirmā lasījumā).

Ekonomikas un sociālo lietu komiteja sniedza atzinumu 2004. gada 15. decembrī.

Komisija iesniedza grozītu priekšlikumu 2005. gada 26. augustā.

Padome 2006. gada 10. martā pieņēma Kopēju nostāju saskaņā ar Līguma 251. pantā paredzēto procedūru.

II MĒRĶIS

Šīs direktīvas galvenie mērķi, kurā septiņas esošās direktīvas⁽¹⁾ attiecībā uz vienādām iespējām un vienādu attieksmi pret dzimumiem nodarbinātības un darba jautājumos ir apvienotas vienā instrumentā, izveidot skaidrākus un pieejamākus Kopienas tiesību aktus, samazināt juridiskas neskaidrības, iekļaujot atbilstīgu Eiropas Kopienas Tiesas praksi, un palielināt skaidrību attiecībā uz horizontālu noteikumu piemērošanu Direktīvā 2002/73/EK.

III KOPĒJĀS NOSTĀJAS ANALĪZE

1. Vispārīgi apsvērumi

Padomes Kopējā nostāja ir izveidota saskaņā ar pārstrādāšanas procedūru, skaidri norādot visas izmaiņas tekstā, ko ierosinājusi Komisija, vai iekļāvusi Padome vai Parlaments.

Jāpiebilst, ka vienošanās par Kopējo nostāju tika panākta, pamatojoties uz neoficiālām triju pušu sarunām, kurām sekoja sanāksmes starp pašreizējo prezidentvalsti (LUX un UK), ziņotāju un ēnu ziņotājiem, un attiecīgajiem Komisijas pārstāvjiem. EPSCO Padome 2005. gada 8. decembrī panāca politisku vienošanos par šo tekstu un kā daļu no kompromisa vienošanās ar Parlamentu gan Padome, gan Komisija iesniedza paziņojumus Padomes protokolam par bērna kopšanas atvaļinājumu⁽²⁾.

2. Citi Eiropas Parlamenta grozījumi

Eiropas Parlaments savā pirmajā lasījumā 2005. gada 6. jūlijā pieņēma 93 grozījumus.

2.1. Eiropas Parlamenta izdarītie grozījumi, ko Padome pieņēmusi

Padome savā kopējā nostājā ņēma vērā 74 grozījumus. Padome no tiem:

- pilnībā pieņēma 37 grozījumus, tāpat rīkojās arī Komisija savā grozītajā priekšlikumā. Tas bija 8., 9., 14., 15., 19., 22., 23., 27., 28., 34., 37.–42., 45., 47., 50., 51., 52., 58., 59., 60., 62., 64., 66., 68., 74., 75., 78., 82., 85., 87., 91., 92. un 93. grozījums,

⁽¹⁾ Attiecīgās direktīvas ir: 75/117/EEK (vienāda darba samaksa); 86/378/EEK, kas grozīta ar 96/97/EK (vienāda attieksme sociālā nodrošinājuma sistēmās); 76/207/EEK, kas grozīta ar 2002/73/EK (vienāda attieksme pret dzimumiem); 97/80/EK, kas grozīta ar 98/52/EK (pierādīšanas pienākums).

⁽²⁾ Dok. 14878/05.

- pēc Komisijas izmantotās pieejas principā vai daļēji pieņēma 24 grozījumus (Nr. 2., 5., 6., 11., 17., 18., 20., 21., 24., 107., 31., 32., 35., 36., 108., 43., 48., 49., 56., 71., 72., 76., 80/81/102 un 83). 2, 5, 6, 11, 17, 18, 20, 21, 24, 107, 31, 32, 35, 36, 108, 43, 48, 49, 56, 71, 72, 76, 80/81/102 un 83),
- panāca kompromisu ar Parlamentu par 13 citiem grozījumiem (Nr. 4., 101., 25., 26., 55., 88., 61., 67., 69/70, 73., 103., 89/104 un 105.) 4., 101., 25., 26., 55., 88., 61., 67., 69/70., 73., 103., 89/104., un 105.).

2.2. Eiropas Parlamenta izdarītie grozījumi, ko Padome nav pieņēmusi

Padome nepieņēma 14 grozījumus dēļ iemesliem, kurus Komisija paskaidrojusi grozītajā priekšlikumā (Nr. 1., 100., 3., 12., 13., 29., 30., 53., 54., 57., 36., 77., 84. un 86). Tehnisku vai izstrādes iemeslu dēļ Padome arī nevarēja pieņemt vēl šādus 5 grozījumus:

- attiecībā uz 107. grozījumu Padome atzina par labāku saglabāt standarta apsvērumu, ko izmanto, lai sniegtu atsauces uz korelācijas tabulām,
- 3. panta nosaukums Komisijas sākotnējā priekšlikumā (33. grozījums) bija lieks, tā kā Padome pārcēla šo tekstu uz 6. un 28. pantu,
- 20. panta nosaukums Komisijas sākotnējā priekšlikumā (65. grozījums) bija lieks, tā kā Padome pārcēla šo tekstu uz 19. panta 4. punktu (pierādīšanas pienākums) saskaņotības labad,
- 25. pantā ir lietots termins “sodi” nevis “sankcijas”, tā kā tas ir pareizais juridiskais termins angļu valodā (79. grozījums),
- lai arī 106. grozījumā nebija saturisku atšķirību, tika uzskatīts, ka Padomes 33. panta 2a punkta (jauns) teksta projekts ir skaidrāks.

3. Citas izmaiņas, ko pieņēmusi Padome

Padome veica vairākas citas, galvenokārt, tehniskas izmaiņas, pieņemot savu kopējo nostāju. Īsumā tās attiecas uz:

II sadaļas 1. nodaļu: nosaukums tika saīsināts no “vienādas darba samaksas princips” uz “vienāda darba samaksa”.

II sadaļas 2. nodaļu: nosaukums līdzīgi tika saīsināts uz “vienāda attieksme sociālā nodrošinājuma sistēmā”.

6. pantu: nosaukumu “personiskā darbības joma” iekļāva šajā jaunajā pantā (ko Parlaments izlaida 40. grozījumā).

II sadaļas 3. nodaļu: nosaukumu līdzīgi saīsināja uz “vienāda attieksme attiecībā uz darba iespējām, profesionālo sagatavošanu un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem”.

Komisijas sākotnējā priekšlikuma 15. panta 1. punktā: teksts tika pārcelts uz 2. panta 2. punkta c) apakšpunktu — skatīt 31. grozījumu, tomēr Parlaments neierosināja atbilstīgu grozījumu, ar ko svītrotu tekstu 15. panta 1. punktā.

III sadaļas 2. nodaļu: nosaukums tika saīsināts uz “vienādas attieksmes veicināšana — dialogs”.

III sadaļas 3. nodaļu: IV sadaļa (Īstenošana) tika aizstāta ar 3. nodaļu par “Vispārīgi horizontāli noteikumi”.

5. apsvēruma Komisijas sākotnējā priekšlikumā: tika svītrots, tā kā tas netika uzskatīts par ļoti nepieciešamu. (“Saskaņotības labad ir nepieciešams sniegt vienu definīciju attiecībā uz tiešu un netiešu diskrimināciju.”).

41. apsvēruma: tika iekļauts standarta apsvēruma attiecībā uz korelācijas tabulām, kas minētas 33. pantā par īstenošanu. (“Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽¹⁾ dalībvalstīm ir ieteikts gan pašu, gan arī Kopienas vajadzībām sastādīt tabulas, kas pēc iespējas labāk rādītu sakaru starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, kā arī darīt tās pieejamas sabiedrībai.”).

(¹) OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

Jāpiebilst, ka tika veikti vairāki tehniski labojumi galīgajā tekstā parastās juridiskās/lingvistiskās procedūras laikā starp abām iestādēm. Galvenie labojumi attiecas uz 3. panta pārceļšanu uz horizontāliem noteikumiem 1. sadaļā, kāds bija gan Parlamenta, gan Padomes nodoms; datuma saskaņošanu 25. pantā ar sākotnējiem transponēšanas vai izziņošanas termiņiem, 11. un 12. pantā; termiņa saskaņošanu 34. pantā (*Atceļšana*) ar transponēšanas datumiem 33. pantā.

IV SECINĀJUMS

Padome uzskata, ka kopējā nostāja kopumā saskan ar grozītā Komisijas priekšlikuma galvenajiem mērķiem. Padome arī uzskata, ka cik vien tas bijis iespējams pārstrādāšanas procedūrā, tā ir ņēmusi vērā galvenos mērķus, ko tiecies panākt Eiropas Parlaments ar Komisijas sākotnējā priekšlikuma grozījumiem.
